

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗ ਟੰਡੀ - ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਅਰਥ ਪ੍ਰਬੰਧ

ਵਕਤਾ:
ਸੰਤ ਗਿਆਨੀ
ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਖਾਲਸਾ
ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ

ਲੇਖਕ :
ਗਿਆਨੀ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਜੀ
'ਲਿਖਾਰੀ
ਜਥਾ ਭਿੰਡਰਾਂ'

ਲਿਖਾਰੀ
ਜਥਾ ਭਿੰਡਰਾਂ

Introduction

This PDF contains the handwritten notes of Giani Pritam Singh Ji while he was studying under the tutelage of Sant Giani Gurbachan Singh Ji Khalsa Bhindranwale. This PDF contains notes of arth (meaning of Gurbani) written during the katha of Raag Todi, Raag Bairaari, Raag Tilang and Raag Suhi. This was written by Giani Pritam Singh Ji during the Katha of Sri Guru Granth Sahib Ji by Sant Giani Gurbachan Singh Ji Bhindranwale. It is a wealth of spiritual knowledge, so please read it yourself and share with others. For more books, audio and video of Giani Pritam Singh Ji and Damdami Taksal visit our facebook page:

www.facebook.com/gianipritamsinghjilikhari

ਦਾਸ ਨਿ ਦਾਸ

ਗਿਆਨੀ ਧੀਤਮ ਸਿੰਘ

ਲਿਖਾਰੀ ਜਥਾ ਭਿੰਡਰਾਂ

ਨੋਟ- ਇਸ ਰਾਖੀ ਵਿਚ - 1- ^{1-੧੪੪੨੨} ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ, ਏਨੀ ਗਗ, ^{੩੨} ਭੰਡਾਰੀ, ਭਿੰਡਰਾਂ ਗਗ, ਮੂਹੀ ਗਗ ਦੇ ਰੁਪਯਾਬਰ ੧੧/੩/੨੪
ਮੂਹੀ ਗਗ ਆਰੰਭੇ ਤੋਂ ੭੨੮ ਤੱਕ, ਅਫੇਰ
ਸਾਹਿਬ ਮੰਪੁਰਾ, ਸੂਝੇ ਦੀਯਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦ ਕਰੇ
ਮੁਬਰ ਹਜ਼ਾਰੇ ਪਾ: ੧੦ ॥

ਰੋਗ ਦਾ ਹਨ॥ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਇਹ ਤਾਹੁ, ਬਾਹੁ ਤੇ ਹੀ ਤਰਾਂ ਜਸ ਰੂਪ ਚੰਦੇ॥ ਤਾਹੁ ਸਰੇ
 ਰਾਹੁ ਤੇ ਰੋਜਾ ਜਸ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਚਾਨੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ॥ **ਮਸਰ-ਰਾਜ**॥ ਰਾਹਿ ਰੇ
 ਕਿਸਾਨ ਹਨ ਕਿਸ ਰੋਗ ਮੇਂ ਰੋ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ॥ **ਜਗਮਗ** ਬੁਢੇ ਤੇ ਮੈਂਦਾ ਦੁਖ ਜਗ
 ਮਾਝੁ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋਸੇ ਸਾਖੀ ਬਾਬੇ ਬੁਢੇ ਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਵਿਧ ਕਰਦਿਤਾ ਮੈਂ ਤਾਂ
 ਰਚ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਬਿਸਰਾਂ ਤੇ ਬਚਾਏ ਮਤ ਵਿਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕੰਢੇ

2. सुपुत्रवत्सलवर्ग। दिवस 24 माघ की तिथि पर है। - गणविमर्श -

ਹਰੀ ਦੇ ਬੁਲਾਉਣੇ ਸਦਾ ਜੀਵਨੀ ਬੁਧਾਸੀ ਜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈਂ। ਹਾਂ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਮੇਂ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰਨੇ
ਮੇਂ ਸਦਾ ਬੁਧਾਸੀ ਜੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈਂ। ਬਿਨ ਮਿਸਰਨ ਜੋ ਜੀਵਨ ਬਲਨਾ ਸਰਪਤੀ ਮੇਂ ਮਰਜ਼ੀ।
ਹਾਂ ਬਲਨਾ ਤੇ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈਂ। ਹਾਂ ਮਿਸਰਨ ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜੀਵਨ (ਬਲਨਾ) ਮਨੁੱਖ ਹੋਇਆ ਹੀ ਨਹੀਂ-
ਦਾ ਹੈਂ। ਜੋ ਸੱਪ ਲਿਉਂਦਾ ਹੁੰਦੀ ਉਸਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈਂ। ਤਿਉਂ ਜਾਤਿ ਜਾਦੇ ਬਖਸ਼ੀ ਹੈਂ ਤੇ ਦੁਖ
ਹੋਇਆ ਹੈਂ। ਮੇਰੇ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਉਸਰਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਬਾਸ਼ਾਂ ਕੁਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਣੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈਂ। ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈਂ।
ਹਾਂ (ਮਾਰਤੀ) ਜੋ ਮਜ਼ਗਰ ਸਪੁੰਦੀ ਹੈਂ। ਬੰਨ੍ਹੇ ਮਾਕਰੂ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਜਾਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈਂ। ਤਿਉਂ
ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਪਏਣੇ ਮੁਖ ਮੰਤ੍ਰੇ ਕੁਝ ਮਾਨਸ ਪੈਂਦੇ ਤਾਂ ਸਾਂਦੀ ਹੈਂ। (ਸੱਪ ਤਿਉਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹੋਏ
ਹੈਂ। ਮਾਧੀ ਹੁੰਦੀ, ਇਕ ਫੁੱਲੀ ਰਾਤ ਮੇਂ ਮਾਧੀ ਕੰਢੇ ਰਖਦੇ ਹਨ। ਇਥੇ ਤੇ ਹੁਕਾਰੇ ਤੇ ਹੁਕਾਰੇ
ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਲਿਟਦੇ ਰਹਿ ਜੇ ਲਿਟੇ ਮਾਧੀ ਰਤੇ ਮੇਂ ਲਿਟਦੇ ਤੇ ਲੁਕ ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਹਿਰ ਮਿਲ ਮਾਰ ਕੇ
ਮਰਤੀ ਤੇ ਮਰਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹੈਂ॥ ੨ ਹੁੰਦੇ ਸੱਪ ਹੈਂ। ਮਾਧੀ ਹੁੰਦੀ ਰਾਤ ਮੇਂ ਮਾਧੀ ਕੰਢੇ ਰਖਦੇ ਹਨ ਤੇ ਜਾਨੇ
ਜੀਮ ਮੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਕੇ ਪੈਦੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈਂ॥ ਤਿਉਂ ਸੱਪ ਹੈਂ। ਪੁਰਨ ਮਾਧੀ ਹੁੰਦੀ
ਦਿਨ ਮਾਧੀ ਕੰਢੇ ਰਖਦਾ ਹੈਂ। ਜੇ ਮਾਧੀ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਮਾਧੀ ਤੇ ਪੈਂਦੀਆਂ ਮੇਂ ਮਿਤ ਮਰਦਾ
ਹੈਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਭਲੇ ਮਾਧੀ ਨਾਂਗਰ ਦੀ ਚੀਰ ਮੰਦੀ ਦੇਵੀ॥ ਹੇਠੇ ਤਲੇ ਇਕਤਾਂ ਮੇਂ ਮੇਰੇ ਦਿਲ

ਹਨ ਇਹਿ ਆ ਰੂਪ ਮਈ ਪਾਕੇ ਤਿਕਾਰੇ ਹੋਕਾਰੇ ਮਾਰਦੇ ਹੈਂ ਜੋ ਸੇਵਿਸਨ ਦੁਨੀ ਮਰਾਪ
 ਦੇ ਕੇ ਰੁਤਾ ਬਹਾਇਤਾ ਸੀ ਇਥੇ ਤਹਿ ਵਿਸੇ ਰੁਤਨਾਂ ਨੀ ਨੂ ਦੁਖੈ ਦੁਖੈ ਮਰਾਪ ਮੈਂ ਵਿਦਿਆ
 ਗਏ ਕੇ ਹੋਂਦੇ ਹਨ॥ ਦੁਖੈ ਮਰੇ ਤੇ ਇਥੇ ਮਾਨ ਪੜ੍ਹਕੇ ਹੋਂਦੇ ਇਥੇ ਜਾਕੇ ਮਾਪਦੀ ਇਹਿ ਆ
 ਰੂਪ ਮਈ ਰਹਿਕੇ ਰਚਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸੇ ਪਦਾਰਥ ਰੁਕਵੇ ਪਰ ਰੁਕਵੇ ਦਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ
 ਹਨ॥ ਤਿਥੇ ਮਰੇ ਹਨ ਇਥੇ ਮਰਾਤਮਾਂ ਦੀ ਸਿਗਤ ਮੰ ਹਿਰਾਗ ਰੂਪੀ ਰੂਪਾਂ ਰਹਿੰਦਾ
 ਇਹਿ ਆ ਹੈ ਇਥੇ ਜਾਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਇਹਿ ਆ ਰੂਪ ਮਈ ਰਚਦੇ ਹਨ ਸੁਖ ਰੁਕਵੇ ਤੇ ਦੁਖੀ
 ਹੋਈ ਹੈ ਮਰਾਤਮਾਂ ਦੀ ਇਹ ਵਿਰੁਧ ਪੈਦੀ ਹੈ ਇਹ ਮਾਧਿਤ ਝੜਦਾ ਹੈ ਇਹ ਮਾਧਿਤ
 ਪੈਕੇ ਹੋਰ ਇਹ ਇਹਿ ਆਨ ਇਹਿ ਆਨਾਂ ਦੀ ਇਹ ਪੈਦੀ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ ਰਹੇ ਮਾਧਿਤ
 ਮਾਧਿਤ ਹੈ॥ ਇਹਿ ਆ ਰੁਤਾਕ ਦਾ ਪੜ੍ਹਨਾਂ ਹੀਤਿਨ ਤਰਾਂ ਦਾ ਹੈ, ੨ ਮਾਧਿਤਾਨ, ਪੜ੍ਹਕੇ
 ਮਰੇ ਹੋਰ ਰਹਿੰਦਾ॥ ਰੁਤਾਕਾਨ - ਪੜ੍ਹਕੇ ਪੜ੍ਹਕਾਈ॥

ਮਗਤ ਆਨ-ਆਪ ਧਰਮ ਸਰ ਚੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਤੇ ਯੋਗੀ ਜੋੜੇ ਹੋਏ ਨੀ ਖੜ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ
ਰਾਹੇ ਕਰ ਲਏ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਨਯਤਾ ਵੱਤ ਮਲਾਪੁਰੀ ਚੜ੍ਹੇ ਨਾ ਮਾਇਆ ਗਿਆ ਮਾਇਆ

3. ਮੀਤ ਨੇ ਗਰੇ ਗਿਆ ॥ ਧਾਰੀ - ਵੀਤੀ ॥ — ਧਾਇੰ ਤੇ ਮਨ ਵਹਿਤਿ ਧਾਇੰ

ਰੇ-ਭਗਈ ਜੋਸੇ ਹਠਕਾਰਾ ਛਿਟੀਆਂ ਲੈਵੇ ਛਿਰਦਾਰੇ ॥ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਾਤ ਹਠਕਾਰੇ ਹੁਤ
 ਵਾਸਨਾਂ ਰੂਪ ਛਿਟੀਆਂ ਲੈਵੇ ਰਸੇ ਦਿਸਾਚ ਧੈਰਾ ਛਿਰਦਾਰੇ ਛਿਰਦਾਰੇ ਦੀ ਹੈ ਵਾਸਾ
 ਜਾਪੁ ਹਾਠੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਮਗਰ ਲਗਾਵੇ ਮਾਨ ਦਰ-ਦਿਤੀਆਂ ਦੱਸਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦਾ
 ਦਰ-ਸਾਜ਼ਿਆਂ ਹੁੰਦਾ ਛਿਰਦਾਰੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨ-ਮਾਇਆ ਰੂਪ ਸ਼ਾਬ ਪੀਰੇ ਕੁਸੰਗ
 ਰੂਪ ਗਈ ਚਤਿਗਦਾਰੇ ਕਾਮਾਦਿਕ ਰੂਤ ਸੁਹਤੇ ਲਾਗਨਾਂ ਰੂਪ ਪਾਰ ਮਾਰਦੇ ॥ ਮੁਆਦਿ
 ਸਬਦ ਸਪਰਸਾਦਿਕਾਂ ਝਲਗਵੇਂ ਤਿਨ ਪਰਿ ਮਾਪਿ ਬੁਝਾਇਓ-ਤਿਸ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਮਾਪ

ਭੁਲਾ ਦਿਤਾ ਹੈ, ਤਿਨ ਤੇ ਇਸ ਰਹਿਤਿ ਤੁਪ ਆਪ ਭੁਲਾਇ। **ਮਿਰੀ** - ਸਾਸ ਮੁਹਤੁ ਅਪੀ
 ਘੜੀ॥ ਸਤ ਪੁਰਖ ਅਗਲ ਪੁਰਖਾ। **ਮਾਣਤ** ਰਹਿ ਪਾਵਹਿ ਬਰਭਾਤੀ, ਪਾਤਾਹ ਭਾਲੇ ਪਦ।
 - ਰਖਾਂ ਮਗਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਬਹੁਤ ਬਿਧੀ ਆ ਰਹੇ, ਇਸਤ੍ਰਾਂ ਤੇਲੀ ਚਾ ਬਲਦ ਕੇ ਚਲੁ ਚਲਿ ਮਾ
 ਸੇਝਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਖੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਭੁਲੇ ਆਪਾਂ ਖੋਲੀ ਦੀ ਆ ਰਹਿ ਤੇ ਮੇ ਪਤਾ ਹੋਤ
 ਬਲੈਤਾ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਆਪੇ ਹੀ ਤੀਹ ਬਲ ਹੈ ਮੇਰੇ ਭੁਧੀ ਆਪੇ ਦਿਤੇ ਹੋਇਓ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੇਰੁ
 ਹੈ ਇਸਤੇ ਦੁਹਾਏ ਹੀ ਘੁਘਾਤਾ ਹੈ ਇਸਿ ਆਪੇ ਦੇ ਮੁਖ ਭੁਧੀ ਤੇਲ ਕਰਦਾ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਤੇ ਦੁਖ
 ਭੁਧੀ ਬਲ, ਕੋਈ ਭੰਗੇ॥ **ਨਾਨਾ** ਭੁਠਿ ਲਾਇ ਮਨੁ ਤੇ **ਖਿਰਿ**॥ ਭੁਠ ਬਲੇ ਭਲ ਵਰਨੇ ਮਿਤਾ
 ਵਰਨੇ ਮਨ ਚ ਖੁਸ਼ਿ ਨ ਹੋਇ ਹੈ ਸਿ ਦੇਖਿਆ ਮੇਰੀ ਚਲਾਕੀ। **ਸਾਖੀ** - ਸਤਾਚ ਬਿਗੁਲਾ
 ਸਾਖਿਆ ਮਨੁ ਭੁਧੀ ਮੇਰਾ ਬਚਾਵ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਦੁਖੇ ਨੇ ਮਨ ਬਠਾਤਾ॥ **ਭਰੋਪਕਾਰ** ਨ
ਕਰੁ ਕੀਏ - ਭਰੋਪਕਾਰ ਕਰੇ ਕੀਤਾ ਹੀ ਨਹੀ ਹੈ, ਪਰ - ਦੁਸਮਾ ਹੋਏ ਭੋਪਕਾਰ ਕਰਨਾ
 ਇਹ ਭਰੋਪਕਾਰ ਹੈ ਤੇ ਮੇਰੇ ਖੰਧੇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਨੂੰ ਬਲਾਹਾ ਦਿਤਾ ਤੇ ਦੁਖੇ ਪਤ ਮੇਰੇ ਆਪਿ
 ਕੁਝ ਹੋਏ ਭੇਵੇ ਸਾਰ ਦੇਈਓ ਕਿਤੇ ਸਿਮਰਾਏ ਨਾਲ ਮਿਲਵੇ ਗਲੇ ਨਾਂ ਕਰਨ ਗਿਆ ਮਨ
 ਤੀਲਾਂ ਤਿਤ ਵੇ ਮੁਸਕਾਂ ਬੀਨ ਭੰਡੀ ਆਂ ਤੀਸ ਚਰੇ ਚਾਰੇ ਅਪਿਸਰਨੂੰ ਬਿਗਾ ਦੁਸਮਾ
 ਕਾਲੁ ਆਪਾ ਹੈ ਆਰ ਦੇਈਓ ਅਪਿਸਰਨ ਨੇ ਭੰਡਾ ਦਿਤਾ ਸਿ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੇ ਆਪੇ ਨੂੰ ਮਾਰਾ
 ੪ ਭੰਡੇ॥ ਨਾਂ ਦਹਿਲ ਕੀਤੀ ਨਾਂ ਪਿਆਰਿਆ ਹੀ ਭਾਈ ਗੋਵੇਂ ਦਰ॥ - **ਖਿਰਦਾ** ਨਿਸਰ
 ਹੀ ਆਇਆ ਹੈ **ਕਰਿ** ਮਕਰਦੁ ਸੂਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਾਰੇ ਗਰਿਏ ਧਾਰੇ ਧੜੀ
 ਦੀ ਥੋੜੀ ਕੁਝ ਸੇਝਾ ਸੂਰੀ ਹੈ ਤੇ ਨਾਂ ਆਪੇ ਤਾਂ ਸੇਝਾ ਦੇਖਵੇ ਦੁਖ ਖੀਰੀ ਹੈ, ਆਪੇ
 ਹੀ ਗਰਿਏ ਆਪੇ ਦੁਤੀਹ ਭਾਏ ਭਾਰੁ ਸਾਪਲਾਏ, ਪਾਠਾਂ ਆਪੇ ਭੁਧੀ ਮੇਰਾ ਬਲੁ
 ਲਾਏ, ਯੋਗਾਇਨ ਭੁਧੀ ਭਾਏ ਭਾਰੁ ਬਲਾਏ ਪਰ ਤਿਨਾ ਤਿਨ ਸਾਖੀ ਚੇਤਾ ਭੁਧੀ ਕਰਤਾ

ਸਾਖਿਆਤ ਨ ਹੀ ਹੋਇਆ ਦਿਨਾ ਤਿਨ ਸਤ ਸਾਪਨਾ ਮਿਸਰਨਾ॥ **ਸਾਰੇ** ਦਿਨਸੁ ਮਜ੍ਹਰੀ
 ਕਿ ਕੋਈ ਆਪਾ ਸਾਖਾ ਦਿਨ ਮੁਕੀ ਕਰੇ ਤੇ ਚੰਨਾਂ ਦੇ ਭੁਧੀ ਕੁਦੀ ਭਾਏ ਰਸ ਕੁਝ ਨਹੀ
 ਮੇਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਤੀਹ ਮਜ੍ਹਰੀ ਦੁਤ ਯਜਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਾਖੀ ਭੇਵੇ ਭੁਧੀ ਕੁਦੁ
 ਦੀ ਤਾਂ ਭਗਾਂ ਦੀ ਆਪੇ ਸਾਖੀ ਆਪੁਰਾ ਕਰਦਾ ਦਿਤਾ ਭਲ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨ ਹੋਇ॥
ਮਨੁ - **ਭਇਓ** ਮਨੁ ਗੁਰੁ ਭਾਏ ਧੁਰੁ ਭਇਓ ਪਰੁ ਧਮਾ ਮਨ ਦੀ ਫਿਧਾ ਹੋਈ ਹੈ॥
ਸਾਪ ਮੰਗਤਿ ਹੈ ਆਪੇ ਪਰਿ ਮਾਉ - ਤੇ ਤੇ ਸਾਪ ਮੰਗਤ ਦੀ ਸਰਨੀ ਪਿਆਰੀ ਹਿਰਦੇ
ਨਾਮ ਦੁਸਾਇਆ - ਤਿਸ ਨੇ ਹਿਰਦੇ ਨਾਮ ਦੁਸਾਇਆ ਹੈ **ਜਨ** ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ
ਪਾਇਆ - ਮਨਾਂ ਭਾਚ ਦੀ ਕਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਦਿਨਾਂ ਨੇ ਹਰੀ ਦੇ ਰਸ - ਆਪੇ ਨੂੰ
 ੫ ਪਾਇਆ ਹੈ॥ - **ਮਾਨ** ਨ ਕਤੂ ਹੋਰ ਬਿਸੇ ਦੀ ਸਰਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪੈਰੇ ਨਹੀ, ਹੋਰ ਤਾਂ
 ਮਿਦਰ ਕਰਵੇ ਤੇ ਨਰਿ ਪਿਆਰੇ, ਸਾਰਾ ਲਾਏ॥ **ਨਾਮ** ਤੇ **ਸਾਰੇ** ਸੀਰਾ - ਨਾਮ ਭੁਧੀ ਦੁਖ ਹੈ॥
 ੬ - ਤੇ ਧਮਾ ਮਨ ਆਪੇ ਤੇ ਨਾਮ ਦਾ ਜਾਨ ਮੰਗੇ ਹਾਂ॥ **ਮੇਰੇ** ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੁਝ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ
 ਗੁਰੁ ਗੋਵੇਂ ਭਾਏ ਮਿਲਦੁ ਫਾਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਗੋਵੇਂ॥ **ਗਾਮ** - ਆਪਾ ਕੁਝ ਨਾਗਰ
 ੭ ਜੇ ਮੰਗਤ ਹੈ ਭਹੁ ਮਿਥੇ॥ - **ਸਾਖੀ** - ਮੰਗਤ ਆਪੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾਮ ਕਰੇ॥ ਦੁਖ
 ੮ ਨਾਮ ਮਨ ਨੂੰ ਸਪਾਰ ਨਾਮ ਕਰੇ॥ **ਖਿਰਦਾ** ਦਿਸਿਆ ਦਿਸਿਆ ਦੇ ਭੰਗ ਦੁਖ ਮਾਉ॥
 ੯ - **ਨੀਵੇ** - ਚੰਗੀ ਤਾਂ॥ **ਆਪੁ** - ਆਪੇ ਭੁਧੀ ਭੁਧੀ ਹੈ॥ **ਲਿਖਿਆ** ਲਿਖੇ॥
 ੧੦ ਪਿਛੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤੇ ਮਨੁ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ॥ - **ਮਿਥੇ**
ਸੂਖ ਨਾਮ ਹਰਿ ਸੇਝਾ - ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਮ ਤੇ ਹਰੀ ਦੀ ਸੇਝਾ ਕਰਨਾ ਮਿਥੇ ਹੋਈ ਸੂਖ
 ਆਪੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ॥ **ਭਾਰ** - ਭਗਾ ਰਹਿਨ ਲਈ ਚਿਤੁ ਹੋਇਕਾ॥ **ਬਾਰੀ** - ਚੇਰ
 ੧੦ ਮਨੁ ਭਾ ਜਨਾ ਹਾਈ ਹੈ ਆਪੇ ਮਿਲਦੁ ਦੀ ਦਾ ਬੋਲੇ॥ - **ਰਾਨਾ** ਗੁਰੁ ਭੋਖਾ ਲਿਖਿ

੧੫ ਤੇ ਮੇਰ ਨੇ ਨਹੀ ਆਖਿਆ। — ਦਰਬਾਰੇ- ਪ੍ਰਤਿ ਦਰਬਾਰ ਮਾਇ ਦੀ ਸਰਨ ਹਾ
 ਸਿਰਤ ਰੂਪ ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਹਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮਾਇ ਦਰਬਾਰ ਮਾਇ ਦੀ ਹਾ ਸੁਪੁਰਖ
 ਦੀ ਹਾ ਸਰਬਤ ਰੂਪ ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਸਰਨ ਹਿਰ ਪਏ ਗਾਂ॥ **ਸਰਬ ਸਰਬ** ਫੇਰ ਸਾਸਤਾਂ
 ਦੇ ਸਰਬਾਂ ਦੀ ਹਾ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਹਿਰਾਰ ਵੀਤੀ॥ **ਮਾਇਆ ਕੀ**
ਬੀਬ ਹਰੇ ਮਾਇਆ ਮੇਂ ਭਰੇ ਤੇ ਤਾਂ ਬੀਬਾ ਦੀ ਪੀਏ॥ ਹਾਰੇ ਭਾਈ ਦਾ ਹੈ ਸੀਰਤ
 ਮੇਂ ਸਿਧੇ ਕੇ ਮਾਇਆ ਮੇਂ ਰਚੇ ਬੀਬਾ ਪਏ॥ ਭਰੇ ਹਰੇ- ਨਾਸਕ ਹਰੇ ਦੀ ਦੇ॥
ਸਭਿਤਨ- ਮੇਸਰਤਾਈ ਨੂੰ ਪਦਾਰਥ ਰੂਪ ਦੀ ਮੇਸਰਤਾਈ ਨੂੰ ਪਦਾਰਥ ਰੂਪ ਦੀ
 ੧੬ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰੂ ਤੀ॥ **ਗਾ ਗਾ ਲਪਟਿ ਰੇ ਮੁਕੇ**, ਗਾਂ ਗਾਂ - ਨਾਂ ਨਾਂ ਲਪਟ ਦੇ ਨਾਂ ਮੇਂ ਹਰ
 ਜਾਰ ਕੁਝ ਹੀ ਤੇ॥ ਦੇ ਨਾਂ ਲਿਖੇ ਪਾਪਤੀ ਨਹੀ ਰੇ॥ ਬੇਜੀ ਹੀ ਤੇ ਹੀ ਉਸਰੇ ਦੇ ਨਾਂ
 ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਹੀ ਸਾਧਰਸਾਤ੍ਰ ਦੀ ਆਪੁ ਹੈ॥ **ਤਿਤੁ ਰੁਖ ਤਿਆ ਲਿਖੇ** ਲਿਖਾਂ ਪਦਾਰਥਾਂ
 ੧੭ ਜੇ ਆਸਾ ਦੀ ਰੁਖ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਂ ਦੀ ਤੇਰੇ ਗੀਲਗੇ॥ — **ਗਾ ਗਾ** ਦੇਵੇ ਹਰੀ ਹਰੀ ਸਾਡੇ
 ਪਰ ਮੇਂ ਤਾਂ ਲਿਖ ਹਰੀ ਹੀ ਹਰੀ॥ **ਆਨ ਮਾਹਰ** ਹਰ ਤੇ ਹੈਤੁ ਹਾਲੇ ਤੇ ਮਾਹਰਨ ਦਾ
 ਪਦਾਰਥ ਪੈਦਾ ਹਾਲੇ ਹੈ ਪਦਾਰਥ ਮਾਇਆ ਦੀ ਮਾਇ ਸਿਆਹ ਨਹੀ ਵੀਤੀ ਲਿਖ
 ਬਿਨ ਰੂਸਰ ਮੇਂ ਨਾਂ ਲਿਖਾ ਗਾ॥ **ਗਰਿ ਗਾਨੀਆ**- ਹਰੀ ਨੂੰ ਹੀ ਹਿਰਾਰਿਆ ਹੈ॥ ਆਸੀ ਤਾਂ
 ੧੮ ਮੇਸਰਤਾ ਮਾਹਰ ਤੇ ਭਾਸਤੇ ਭਾਇਆ ਦਿ॥ — ਬਲੀ ਦੀ ਸਿਰਤ ਮਾਇਆ ਦੀ ਨਾਂ
 ਬਿਰਾ ਦੀ ਸਾਡੀ ਬਲੀ ਮੇਂ ਉਪਰੇਸ ਵੇਤਾਂ ਉਸਾਰੇ ਹਨ:- **ਗਾਨੀ**- ਗਲਾਂ ਨਾਲ
 ਹਰੀ ਨਾਲ ਮੇਸਰਤਾ ਹੀ ਸਰਬ ਗਲੀ ਜੇ ਸਰ ਪਾਈਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹਾਂ॥ ਸਾਖੀ ਤੇਰੇ ਦੀ
 ਕੀਰਤ ਮੇਂ ਤੇ ਮੇਂ ਸਮਰ ਕੀਰਤਾ ਗਾਂ ਮੇਰੇ ਬੀਬਾ ਨਹੀ ਛੁਰੇ ਸਿਰਤ ਬਿਰਾ ਤੇ ਬੀਬਾ ਤੇਰੇ
 ਦਾਸਤੇ ਬਿਰਾ ਹੀ ਨਹੀ ਬਿਰਾ ਹੀ ਨਹੀ ਬਿਰਾ ਹੀ ਰੂਪੀ ਦਾਸਤੇ ਹੈ ਹਿਰੇ ਮੇਂ ਕਰ ਰੂਪੀ

ਦੀ ਬਿਤੀ ਸਿਰਤ ਤੇ ਛੁਰਿਆ ਸੀ॥ ਬੀਬੀ ਬੀਬੀ- ਦਿੱਤੀਆਂ ਰੂਪ ਗਲੀਆਂ ਤੇ
 ਮੇਂ ਕਰੇ ਮਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਰੇ ਗਲਾਂ ਮੇਂ ਸੁਭਾਵੇਂ ਰੂਪ ਮਾਂ ਮਾਇ ਦਿੱਤੀਆਂ
 ਦਾਇਆ ਬਿਰੇ ਹੈ॥ ਆਪਾਨ ਰੂਪੀ ਗਲੀਆਂ ਮੇਂ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਰੇ ਤਾਦਰ ਭਾਵੇ
 ਕਰੇ ਤਿਲਕ ਭਾਵੇ ਭਾਵੇ ਹਾ ਸਾਸਤਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਰੂਪ ਗਲੀਆਂ ਰੂਪ ਬਿਤੀਆਂ
 ੨ ਰੂਪ ਗਲੀਆਂ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਰੂਪ ਰੂਪ॥ ਮੇਰੇ ਸਿਰਤ ਰੂਪ ਮੇਰੇ ਬਿਤ ਗਲੀਆਂ
 ਹਾ ਮਾਨ ਦੀਆਂ ਤ੍ਰਿਪਤ ਰੂਪ ਗਲੀਆਂ ਤੇ ਲਿਖਤ, ਵਿਚਰੀ, ਮਾਨ ਰੂਪ,
 ਬਿਰੇ, ਮਾਇਆ, ਮੇਰੇ ਕਾਰ ਬਿਰੇ ਨੇ ਕੀਸਰਤ ਰੂਪ ਪ੍ਰਤਿ ਮਾਇਆ ਸਿਰਤ ਰੂਪ
 ਰੂਪ ਦੇ ਰੂਪ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਸਿਰਤ ਰੂਪ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਰੂਪ ਰੂਪ ਰੂਪ ਰੂਪ ਰੂਪ ਰੂਪ ਰੂਪ
 ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਰੂਪ ਰੂਪ ਰੂਪ ਰੂਪ ਰੂਪ ਰੂਪ ਰੂਪ ਰੂਪ ਰੂਪ ਰੂਪ ਰੂਪ ਰੂਪ ਰੂਪ ਰੂਪ ਰੂਪ ਰੂਪ ਰੂਪ
 ਮਾਪੁ- ਗਾਂ ਤਾਂ॥ **ਵੈਨਤੁ** ਤੇਰੇ ਹਾ ਪਾਪ॥ **ਮਾਇ** ਮਾਇ ਕਰ ਰੂਪ ਦੇ ਮਾਇਆ ਹੈ॥
 ੧੯ ਗਲੀ ਗਲੀ ਮੁਕੇ ਹੀਰੇ- ਹਾ ਮੁਰਚਾਂ ਦਾ ਹਿਰਾ ਹਿਰਾ ਦਾ ਮੁਰਚੀਆ ਹੀਰਾ
 ਹੈ॥ ਗਾਨੀਆ ਹੀਰਾ ਹੈ॥ ਹੀਰਾ ਮੁਰਚੀਆ ਮਾਇਆ॥ **ਹੀਰਾ ਗੀਰਾ**
ਮਾਇ ਗੀਰਾ - ਹੀਰਾ ਹਿਰਾ ਮੁਰਚੀਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਾਇ ਕਰੀਏ ਮੇਰਾ
 ਤੀਰਾ ਨਾਮ ਹੈ॥ ਦੀਰਾਮਾ ਹੀਰਾ ਹੀਰਾ ਹੈ॥ ਮੇਰੇ ਕੀਰਤ ਮਾਇਆ ਦੇ ਹਿਰੇ ਮੇਰੇ
 ਪਦਾਰਥ ਕਰੇ ਭਾਜੀ ਹੈ॥ ਹਾ ਹੀਰਾ ਹਿਰਾ ਮਾਇਆ ਹੈ॥ ਹਿਰੇ ਮੇਂ ਮੁਰਚੀਆ ਦੀ ਹੈ॥
 ਮਾਇਆ ਮੇਂ ਹੀਰਾ ਰਹੀ ਹੈ॥ ਦੇਸ ਕਰੇ ਹੀਰਾ ਹੈ॥ ਤੇ ਦੇਸ ਕਰੇ ਹੀਰਾ (ਹੀਰਾ) ਨਾਮ ਹੈ॥
 ਮੇਰੇ ਹੀਰਾ ਮੇਂ ਕਰਚੀ ਕਰਚੀ ਮੇਰੇ ਮੁਰਚੀਆ ਨਹੀ ਮਿਕਲ ਮਕਦਾ ਲਿਖੇ ਤੀਰਾ
 ਹੀਰਾ ਹੀਰਾ ਮਿਕਲ ਨਹੀ ਮਕਦੇ ਹੈ॥ **ਅਏ ਅਏ ਅਏ** ਸਦ ਬੀਰੇ ਬਿਨ ਲਗੇ ਕੀਰਤ ਮਾਇਆ
 ਹਾ ਅਏ ਹੀ ਪਦਾਰਥ ਤੇਰੇ ਹੈ॥ ਅਏ ਹੀ ਮੁਰਚੀਆ ਹੈ॥ ਅਏ ਹੀ ਤੀਰਾ ਮਿਕਲੀ ਤੀਰਾ

ਦੀ ਭਰੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਆਈ ਕਿਸੇ ਮੇਂ ਗਲਤੀ ਸੁਆਰ ਕੀਤੀ ਕਰੀ ਕਰਕੇ ਹੋਰਾਸ
ਕਰਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦਿਖਾਵਿ ਜਾਹਤੋਰੀ ਹੀ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਹੋਈ ਸੀ। **ਮਿਤ ਦਿਆਲ-**

੨੯ ਮਿਤਾਂ ਦੀ ਦਿਆਲਤਾ ਕਰਕੇ ਸਭ ਹੁਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। — **ਮਿਰਤੁ** ਮੁਖ ਰੂਪ ਮਿਰਤੁ ਪ੍ਰਸਤ
ਹੋਇਆ ਹੈ। **ਬਹੁਤ ਨ ਮਿਰਤੁ ਦਿਆਲ** — ਦੁਖ ਦਾ ਦਰਦਾਜ਼ਾ ਤੇ ਕੁਝ ਦੀਆਂ ਜੁਨਾਂ ਮੇਂ
ਪੈਛਾਂ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮੇਂ ਫੇਰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਦੁਖ ਦਾ ਦਰਦਾਜ਼ਾ ਤੇ ਮਿਸਾਰ ਦੇਸ਼ ਮੇਂ ਨਹੀਂ
ਮਿਲੇ ਫੇਰ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਦਰਦਾਜ਼ਾ ਤੇ ਫੇਰ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਭੋਗਦੇ। **ਦੁਖ**
ਦੁਖਾਰਾ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਭੋਗਦੇ ਜਨਾਂ ਮੇਂ ਦੋਸਤੀ ਨਹੀਂ ਬਾਦ ॥ ਗੁਨਾਂ ਦੇ ਬਰਨਾਂ ਨੇ ਜਨਮ

੨੯ ਸਭਨ ਸਭ ਕਹਿ ਦਿਤੇ ਹਨ ॥ — **ਕਹਿ ਅਨੰਦ ਗਾਯਤ੍ਰੀ** — ਕੋਝਾਂ ਕਾਝਾਂ
ਦੇ ਸੁਖ ਦੇ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਭੋਗਦੇ ਹਨ। **ਸਿਮਰਤ ਪਾਵਨ** — ਹਰਿ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਤਾ ਰੁਖ
ਜਾਨਦੇ ਹਨ **ਦੁਖ** ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਮੇਂ ਤਨ ਮਨ ਮੇਂ ਸੁਖ ਤੇ ਗਿਆ ਯਦਿ ਮਨ
ਤਨ ਸਿਮਰਨ ਮੇਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਤੇ ਗਿਆ ॥ **ਪਾਰਜਾਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੁਖ** — ਹਰਿ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਕਰਤਾ ਰੁਖ
ਰੁਖ ਜਾਨਦੇ ਹਨ ਦਾ ਦੇ ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੁਖ ਜਾਨਕੇ ਕੇ ਦੇ ਨਾਂ ਪਿਛੇ ਤਾਂ ਕਿਸਨ ਦੀ ਤੇ ਦਿੰਦੇ ਦੀ ਭਾਈ
ਹੋਈ ਕਾਸਪੇਨ ਪਿਛੇ ਕਾਸਪੇਨੀ ਮਾਰ ਦਿਤਾ ਦਿਉ ਰੁਖ ਜਾਨਕੇ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਰੁਖ ਹੀ ਹੋਰ ਗਿਆ
ਨਾਮ ਵਲੀ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ **ਪੁਖ** — ਕਰਮ ਪੈਦਾ ਦਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਦਾ ਭਿਲੇ ਗੇਰੇ ਵਤ
ਕਰਮ ਮੇਂ ਪੈਂਦੇ ਪੁਖਾਂ ਗੇ ਨਹੀਂ ਦਾ — ਪੁਖ ਪੁਖੀ ਮੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੁਝ ਕੇ ਕਰਮ ਮੇਂ ਫੇਰ ਪਛਾਂ ਗੇ ॥

੩੦ — **ਹਰਿ ਕੀਰਤਤ ਕੀਰਾਵੇ** — ਹਰੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾਰ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਤਤ ਸੁਖ ਦੀ
ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ॥ **ਮਹਾਨਾਦ** — ਪਦ ਨੇ ਸਾਹਿਬ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ ਮਿਰਤਾਂ
ਦੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤੇ ॥ **ਕਾਈ** — ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਧਵੀ ਆਦਤ ਨਹੀਂ ਕਰੀ ਗਾਸ ਨ ਸਿਮਰਿ
ਕੇ ਪ ਨ ਸਿਮਰਿ ॥ **ਕਾਈ** ਅਵਿਦਿਆ ਦੀ ਭੁੱਲੀ ॥

੧ ਨਾਮ ਦੇਵ ਦੀ ਦੇ ਪਾਸ ਨਿਆ ਸਿਕਰੇ ਇਕ ਵਿਚਾਂਤੀ ਦੇਵੇ ॥ ਆਦਿ ਵਿਚਾਂਤੀ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ
ਕਥਾ ਨੇੜੇ ਹੈ ਨਿਆ ਸਿਕਰੇ ਸੀ ਦੁਰ ਹੈ ਨਾਮ ਦੇਵ ਦੀ ਤੇ ਨਿਰਨਾ ਕਰੇ ਦੁਖ ਭਾਸੇ ॥ ਆਦਿ
ਤਾਂ ਦੇਹਾਂ ਤੇ ਸੁਭੇ ਨਾਮ ਦੇਵ ਦੀ ਕਹਿੰਦਾ **ਨਿਰਨਾ** — ਨੇੜੇ ॥ ਬੰਨ੍ਹ ਦੇਹਾਂ ਦਾ ਕਥਨ ॥ ਮੇਂ ਹੈ
ਤਿਛੇਂ ਕੋਈ ਕਰੇ ਯਥਾ ਵਿਚ ਕਹਿੰਦਾ ਭਾਈ ਮੰਡੀ ਖਰੂਰ ਤੇ ਜਾਂਦੀ ਮੈਂ ਦੇਖੀ ਹੈ ਯਥਾ ਭਾਈ
ਬਾਤ ਹੈ ਵਿਚਾਂਤੀ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਖਰੂਰੀ ਕੇ ਕੀਰ ਮੇਂ ਅਰੁਸ ਹੈ ਅਰੁਸ ਮੇਂ ਪੈਦਾ ਮੇਂ ਯਥਾ
ਮੇਂ ਪਰਤੀਰ ਮੇਂ ਖਾਈ ਆਦਿ ਵਿਦਿਆ ਮੇਂ ਖੁਸ਼ਮਰ ਹੈ ਦਿਉ ਨੇੜੇ ਹੈ ॥ ਅਤੇ ਨਿਆ ਸਿਕ
ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਨੇੜੇ ਮੰਨਾਂ ਗੇ ਤਾਂ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਮੇਂ ਆਪਾਸਿ ਆਨ ਤੇ ਜਾਣੇ ਗਾ ਯਥਾ
ਕਰਕੇ ਪਰਤੀ ਤੇ ਪਰੇ ਯਥਾ ਤੇ ਪਰੇ ਪੈਦਾ ਤੇ ਪਰੇ ਅਰੁਸ ਤੇ ਪਰੇ ਖਰੂਰ ਤੇ ਪਰੇ
ਪ੍ਰਸੰਸਾਰ ਤੇ ਨੇੜੇ ਤੇ ਦੁਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਯਥਾ ਭਾਈ ਭਾਈ ਵਿਗਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਪਾ ਤੇ ਭਿਨ ਹੋਏ
ਪ੍ਰਸੰਸਾਰ ਆਪਾ ਆਪ ਰੂਪ ਹੈ ਯਥਾ ਨੇੜੇ ਦੁਰ ਕਹਿੰਦਾ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ ਦੇਸ ਕਰਕੇ ਬੰਨ੍ਹ
ਕਥਨ ਹੁਣ ਹੈ ਮੇਂ ਸੁਖ ਮੇਂ ਸੁਖ ਮੇਂ ਆਨ ਦੀਤਾਂ ਮੰਨੀਆਂ ਹੈ ਤੇ ਖਰੂਰੀ ਆਦਿ ਸੁਖ ਮੇਂ ਨਹੀਂ
ਮੈਂ ਦੀਆਂ ਇਕ ਤਾਂ ਯਥਾ ਤੇ ਨੇੜੇ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਤੇ ਮੇਂ ਅਰੁਸ ਮੇਂ ਸੁਰਮਾ ਆਪੀ
ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਅਤੇ ਦੁਰ ਚੀਜ਼ ਤੇ ਕੀਰ ਚੀਜ਼ ਪੜ੍ਹੇ ਭਾਈ ਚੀਜ਼ ਪੜ੍ਹੀ ਭਾਈ ਚੀਜ਼
ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਸਹਿਤ ਚੀਜ਼ ਤੇ ਮੇਂ ਹੁਣ ਮੇਂ ਹੋਰ ਆਪੇ ਆਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇਖੇ ਸਿਖ ਕਰਨ ਲਗੇ
ਨਾਮ ਦੇਵ ਦੀ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿਸ ਭਾਸੇ ਬਰਕਾਦ ਲਾਇਆ ਹੈ ॥ **ਫਾਰ** — ਬਰਕਾਦ ਮੇਂ ਬਾਦ
ਭਗਤਾ ਲਾਇਆ ਹੈ ॥ **ਕਹਿੰਦੇ** ਸੁਰਬ ਦੀ ਕਿਹਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਵਿਆਹ ਵਾਹੁ ਸ੍ਰੀ ਤਾਂ ਪਿਤਰ
ਹੋਰੇ ਬੇਚਾਂ ਦੇ ਬਖਿਆਨ ਮੇਂ ਹੀ ਭਗਤਾਂ ਰਹੇ ਅਸੀਂ ਨਾਮ ਨੂੰ ਜਾਨਿਆ ਹੈ ਦੇਸ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ

੨ ਸੁਰਬ ਹੈ ॥ — **ਯਥਾ** ਪਰਤਪੁਰ ਵਿਚ ਇਕ ਕਿਸੇ ਕੀਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਤੇ ਬਚੀ ਗਏ ਮਰ ਗਈ
ਇਸ ਮਰਨ ਕੇ ਨੇ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਆਪਾ ਤੇ ਸਤਿਨਾ ਕੁਝ ਤੇ ਯਥਾ ਦੇ ਨੂੰ ਹੋ ਗਏ ਯਥਾ ਕਹਿੰਦਾ

ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੰਤ੍ਰ ਸੇ ਕੁਮਾਰਾ ਦੇਹ ਤਾਂ ਗੰਗਾ ਤੇ ਨਾਹ ਕੇ ਆਹਿਰਹਰਿਦਾ ਮੈਂ ਗੰਗਾ ਤਾਂ ਕੁਮਾਰ
ਹੀ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਗੰਗਾ ਹੀ ਪੰਡਿਤ ਪੁਰਤੋਂ ਦੁਰਸੀ ਅਖੀਰ ਨਾਮ ਦੇਵ ਦੇ ਬਾਦ
ਮੈਂ ਆਹਿਰਾ ਸਾਥੀ ਗਲ ਦਸੀ ਵਿਗਾ ਤੇਰਾ ਤੇਰਾ ਤੇਰੀ ਦੇਸ ਨਹੀ ਨਾਂ ਜਾਹੁ ਕੇ
ਤਾਂ ਨਹੀ ਸਾਥੀ ਕਹਿੰਦਾ ਜੀ ਮੈਂ ਬਿਉ ਸਾਹਨੀ ਸੀ ਰਾਮ ਕੁਮਾਰੇ ਰੇਰੀ ਪਾਠੀ ਛਕਾਇਤਾ
ਪੰਡਤ ਆਏ ਕਹਿੰਦੇ ਨਾਮ ਦੇਵ ਤੇਰੀ ਕੀਤਾ ਨਾਂ ਪਾਛਤ ਕਰਾਇਆ ਨਾਂ ਤੀਰਥ ਤੇ
ਨਾਂ ਛਾਇਆ ਤਾਂ ਦੇ ਪੰਡਤਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਾਖਰੇ ਚਾਇਆ ਕਹਿੰਦੇ ਕਹਿੰਦੇ ਗਲ
ਦੇ ਨਾਮ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਕਹਿੰਦਾ ਗਲਾ ਕਹਿੰਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਰਤ ਨਾ ਰਹਿੰਦਾ ਕਹਿੰਦਾ
ਪਤਗਿਆ ਆਈ - ਪਤੀਤ ਕਰਮਾ ਆਇਆ ਹੈ ਨਾਮ ਦੇ ਸਾਥ ਕੇ ਕੋਈ ਕਲੀਕ ਨਹੀ
ਕਹਿੰਦਾ ਪਤਗਿਆ ਹੋਈ ਹੈ ਕੋਈ ਮਿਤ ਮ ਕਰ ਲੈ ਕੇ ਆਹ ਕੇਸ ਮੈਂ ਭਰੁ ਕਰੁ ਦਿਓ
ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਕਰੇਗਾ **ਦੇਵਾਦਾਸੀ ਕੁਤ ਰੇਰੀ ਕਾ ਕੋ** ਬਿਸਥਾਸ ਤੇ ਦੇਵਾਦਾਸੀ ਦੇ ਕੁਤ ਰਥੇ
ਦੇ ਤੇ ਬਿਸਥਾਸ ਤੇ ਤੀਰਥ ਤੇ ਭਾਗੁ ਹੈ ਆਰਾਧਨਾ ਨੀ ਨੇ ੧੦ ਕਰਾਰ ਹਰਾ ਵਰਤ ਰਥੇ ਹੋਰ
ਹੀ ਸਾਥੀ ਨਾ ਹੋਈ **ਮੁਕਿਤ ਸਾਖਰੇ** - ਨਾਮ ਦੇਵਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨੇ ਹੀ ਪੁੰਨੀ ਤੇ ਸੇਸਰ
ਸਤ ਹਾਲੇ ਹੋਇ ਹਨ ਸਾਰੇ ਗੁਰਤ ਦੁਆਰਾ ਰਾਮ ਦੇ ਨਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਇ ਹਨ ਤੇ ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ
ਹਨ ਨਾਮ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਜਾਹੀਏ ਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਚੰਦ ਕੇਰਾ ਨਹੀ ਸੇਵਨ ਨੂੰ ਗਿਆ ਸਤ
ਗਾਏ ਹਨ ਹਾ ਜਿਸ ਦੇ ੧੦ ਦਿਨ ਤੇ ਸਨ ਬੁਤ ਦਿਨ ਹੈ ਰਾਹ ਦਾ ਰਾਹ ਗਾਏ ਹਨ ਦਿਸ ਨੂੰ ਕੀ
3 **ਭੋਜ ਹੈ ਕੁਤ ਰਥਾ** - ਨਾਮ ਦੇਵਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਬਿਨੈ ਹਾਲੇ ਬਚਨ ਮੁਹਾਇ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ
ਨਉ ਮੁਹਾਇਨਾਂ ਛੇਕ ਹਾਲਾ ਖੋਲ ਬਜਾ ਆਛਾ ਹੈ **ਗੰਡੀ** ਤੇਰੀਆ ਤੇ ਨਾਂ ਹੋਇ ਤਾਂ ਆਛਾ ਨਹੀ
ਸਗਲਾ **ਸਾਂਡੀ** ਹਥਈ (ਗੋ) ਕਹੀਦੀ ਹੈ **ਗੰਡੀ** ਪਤੀ ਹੋਇ, ਪਤੀ ਗਾ ਕੀ ਬੜੀ ਸਕਾਰਨ
ਹਾਂ ਰੰਡੀਆਂ ਦਿਸਤੀਆਂ ਕਿਹੋ ਯੋਰ ਰੰਡੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਉਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਤੇ ਹੋਇ ਤਾਂ

ਅੰਧਾਰੀ 2 **ਅਰਥ** - ਦੁਆਸੀਤਾਂ ਦਾ ਅਨਰਾਹੀ ਅਰਥ - ਤੀਨ ਛੇਦੇ ਖੋਲ ਆਛੇ -
ਛੇਦ ਮੁਨੀਸਰ ਦੀ ਕਹੀ ਤੇ ਛੇਦੇਗ ਇਹ ਮਿਸਰ ਦੇ ਕੇਰ, ਖੋਰ ਸੇਤ ਕਰਮ ਉਪਮਾਨ ਗਿਆ
ਤਿਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਖੋਲ ਹੈ ਚਿਤੁ ਬੜਾ ਆਛਾ ਹੈ **ਕੁੰਡੀ** ਗਿਆਨ ਖੁਪ ਘੋਲੇ ਨੂੰ ਅਛਨ ਢਾਲੇ
ਤੇ ਗੁਰੂ ਹੈ ਚਿਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਮੈਂ ਤੇ ਕਰ **ਗੰਡੀ** ਭਗਤੀ ਰੁਪੀ ਗੰਡੀ ਹੋਇ ਤਾਂ ਹੀ ਸਜਦਾ ਹੈ ॥
ਕਾਜਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ **ਸਾਂਡੀ** ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਦਿਆ ਖੁਪੀ ਹਥਈ ਹੋਇ **ਸਾਮਨ** ਪੈ ਸਾਧਕ ਸਤ
ਸਤ ਭਾਗਿਆਂ ਦੇ **ਗੰਡੀ** ਪੈ ਸਾਧਕ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇ ਤਾਂ ਸਜਦਾ ਹੈ ॥ **ਬਾਹੀਏ** - ਤੇ ਸਕਾਮੀ ਹੈ
ਕਾਮਨਾ ਸਚਿਤ ਤਗ ਆਇ ਕਰਨ ਢਾਲੇ **ਭੀਗ** ਭਗਤੀ ਸਾਧਕੀ ਖੁਪ ਚਿੰਗ ਹੋਇ ਤਾਂ ਸਜਦਾ
ਹੈ ॥ **ਭੈਸਰ** ਸਾਮਨ ਦੇ ਤੇ ਸਚਿਤ ਤੇ ਭਗਿਆਨੁ ਹੈ ਚਿਸ ਦੇ (ਸਰ) ਅੰਤ ਸਕਰ ਹਮੇਂ ਤੇ ਕਰ
ਹੋਰਾਗ ਹਵੇਰ ਖੁਪੀ ਸਿੰਗ ਹੋਇ ਤਾਂ ਸਜਦਾ ਹੈ ॥ **ਦੋਲ** ਤੇ ਉਪਮਾਨ ਹੈ ਚਿਨਾਂ ਦੇ ਚਿਰੇ
ਮੈਂ ਤੇ ਕਰ **ਲੀਗ** ਅਪਥੇ ਚੋਛੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਮੰਤ੍ਰਿਨ ਭੀਸਾ ਹੋਇ ਤਾਂ ਨੀਕ ਹੈ **ਤੋਲੀ**
ਖੁਪੀ ਦੇ ਘਰ ਮੈਂ ਖੁਸ ਖੁਪੀ ਹੋਇ ਹੋਇ ॥ **ਜੀਗਲ** - ਤੇ ਸਤ ਸਿੰਗੀ ਹੈ ਚਿਸ ਦੇ ਚਿਰੇ ਮੈਂ
ਕੋਲ - ਕਰਨਾਂ ਸਦਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਬੋਲਾਂ ਹੋਇ ਹੋਇ ਭਗਤੀ ॥ **ਸਾਲੀ** ਤੇ ਸਤ ਹੈ **ਕੋਲ** ਸੁਭ
ਭਾਗੁ ਖੁਪ ਕੋਲੇ ਹੋਇ ॥ **ਕੋਲ** (ਕੋ) ਦਿਤੀਆਂ (ਕਲ) ਸਾਮਨ ਮੈਂ ਤੇ ਕਰ (ਸਿਆਮ)
ਸਾਇਆ ਸਾਖਲ ਰੋਤਾ ਹੋਇ ਤਾਂ ਹੀ ਭੋਲ ਦੀਆਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹੈ ਚੋਤਨ ਤੇ ਚਿਨਾਂ ਤਾਂ
ਸੁਰਦਾ ਤੇ ਭਾਂਦੀਆਂ ਹੈ ॥ **(ਚਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ)**
ਸਿਧਾਂਤੇ ਸਿੰਗਾ ਜੀ ਕੋਈ ਤਾਂ ਦਿਸਨੂੰ ਦੀ ਕਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕੇ ਧੀਰਸ ਮੰਤ੍ਰ ਮੈਂ ਸੇਸ ਨਾਹ ਦੀ ਸੇਸ
ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਤਿ ਸਦੇ ਸਿਆਮ ਦੀਆਂ ਕੇ ਮਤਿਸਰ ਅਗੇ ਬਹਿਸਤ ਮੈਂ ਭਾ
ਨੇਤਿਨ ਪਿਆਲੇ ਰਖੇ ਦਿਵ ਅੰਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸੁਗਥ ਦਾ ਦਿਵ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦੁਪ ਦਾ
ਹੋਰ ਆਖੇ ਅੰਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸੁਗਥ ਪੀਲ ਦੀ ਸੀ ਆਪ ਹੀ ਕੋਈ ਕਥਾ ਸੁਣਾਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਰੂਪੀ ਰੂਪ ॥ ਤਾਂ ਹੋਰ ~~ਕੁਝ~~ ਕੁਝ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਰੂਪੀ ਰੂਪ ਨੂੰ ਆਖੀ ॥ **ਦੁਪ ਵਰਮ ਹੁਨੀ** -
 ੧੩ (ਕਰਮ ਬਾਸੀ ਕਰਨੀ ਹੈ) ਦੇਵੀ ਦੁਪ ਦਾ ਭਾਗਨਾ ਹੈ ਤੇ ਸੋਮਰ ਪ੍ਰੀਤੀ ਵਰਨੀ ਹੈ ਦੇਵੀ
 ਆਗ ਲੋਹਾਂ ਹੈ (ਵਾ-ਨਿਸਕਾਸ ਕਰਮਾਂ ਰੂਪੀ ਦੁਪ ਨੂੰ ਤੇ ਨਿਸਕਾਸ ਕਰਮ ਵਰਨੀ (ਸੁਭਤਿ)
 ਗਿਆਨਤ ਦੇਵੀ ਹੈ ਦੇਵੀ ਆਗ ਲਾਭੇ ॥ ਨਿਸਕੇ ਰੂਪ ਨੇਤੀ ਤੇ ਰਸਵੇ ਮਨ ਦੇ ਰੋਗ ਰੂਪ
 ਕਰਨੀ ਨਾਲ ਕਰਨਾਂ ਹੈ ਸਿਮਾ ਵਰਕੇ ਆਸਾ ਤਿਸਨਾ ਰੂਪ ਬਿਲੀਆਂ ਦੁਪ ਨਾਂ ਤੇ ਹਲ ਆਪ
 ਹਾ ਲੋਕ ਦੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਰੂਪ ਬਿਲੀ ਦੁਪ ਨਾਂ ਆਖੀ ॥ **ਜਪਤ ੩ ਹੋਰੇ ਨਾਮ** ਸੁਤੁਤਾ ਕਰਮ
 ਮੇਂ ਵਿਗਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾਮ ਜਪਨਾਂ ਹੈ ਹੋਰ ਸਮਝ ਹੈ ਹੋਰ ਸੋਚੇ ਰੋਮ ਲੱਖੀ ਹੋਰ ਨਿਸਕਾਸ ਆਪ
 ਤਿਸਨਾ ਹੋਰ **ਦਿਹ ਮਨ ਦੀ ਹੀ ਆਸ ਕਰਨ ਹੁਨੀ** ਤਿਸੇਕ ਰੂਪੀ ਮਨਾ ਹੀ ਹੈ ਸਿਲਪ ਬਿਲਪ
 ਦੇ ਗੁਨੀਆਂ ਹੈ ਸਾਪਨਾਂ ਰੂਪੀ ਹੋਰਾਂ ਮੇਂ ਮਰਕੇ ਤੇ ਪਤਮ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਮੇਂ ਨੀਦ ਨਹੀ ਮੀਦ
 ਦੇਵੀ ਦੇਵੀ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਰਸੀ ਹੈ ਤਿਸ ਮੇਂ ਗੁਨੀਆਂ ਹੋਰੀਆਂ ਹੈ ਹਾ ਮਨ ਰੂਪ ਰੂਪੀ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਮੇਂ
 ਤੇ ਮਾਇਰਿਆ ਦੀ ਨੀਦ ~~ਨਹੀ~~ ਨਹੀ ਮੀਦ ਦੇਵੀ ॥ **ਮਨ ਮੀਦ, ਤਿਤ ਸਤਸਰਿ ਨਾਹੁ**
 ਮਨ ਹੋਰਾਂ ਮੇਂ ਸਰਨਾ ਵਿਗਾਨ ਦੇ ਵਰਦ ਹੈ ਤੇ ਨਲਾ ਉਤਲਾ (ਜਿਤ) ਤਿਸ ਸੰਗਤ ਮੇਂ ਸਤਸਰਿ ਬਾਦਿ ਗੁਨਾਂ
 ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਹੋਰੀ ਹੈ ~~ਨਹੀ~~ ਹਾ ਸਤ ਸੁਧ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਹੋਰੀ ਹੈ ਤਿਸ ਸੰਗਤ ਮੇਂ ਦੇਸ ਸੰਦਰ ਮੇਂ
 ਦਿਸਨਾ ਨ ਕਰਾਹੇ ਨਾਕਰ ਦਾ ਹੋਰ ਪਤਲਾਂ ਤਾਂ ਘੋਡਾ ਆਪ ਕੇ ਆਪ ਦੀ ਆਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੇਪਰ
 ਰਾਹਨਾਂ ਰੂਪੀ ਪਤਲਾਂ ਮਰਕੇ ॥ ਦ੍ਰਿਪਤ ਕਰਨਾਂ ਕਰੇ ਨਾਕਰ ਹੁ ॥ ਭਾਵੇ ਵਿਚ ਭੋਗ ਨਹੀ
 ਭੋਗੇ ਪਤਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਨੀਆਂ ਮਨ ਕੇ ਚਿਨਾਂ ਮੇਂ ਭੋਗ ਨਹੀ ਦੇ ਰਹਾ ॥ **ਰਹੁ ਰਹੇ** ਉਚਾਰਨਾ
 ਰਹੇ ਹੋਰ ਬਿਸੇ (ਰਹੁ-ਪ੍ਰਸਿਦਾਸ ਰਹਿੰਦਾ ॥) ਸਿਪ ਕਰਿਦੁ ਸਨੇਤੀ ਤੇਤਾਂ ਹੋਰ ਪਕਾਰ
 ਪੁਤਾ ਦਾ ਪਕਾਰ ਕਰਿਦੇ ਹੈ ਆਪਨੇ ਹੋਰ ਦੀ ਪਕਾਰ ਕਾ ਵਿਗਾ ਹੈ ॥ **ਵਰੇ ਕਰਿ ਕਰੇ ਕਰਿ**
ਆਖੀ (ਵਾ-ਕਹਿ) ਕਰਿਦੁ ਫਲਾਂ ਤਾਂ ਰੁਪੁਦੀ ਕਰਿਦੇ ਹੈ (ਕਰੇ) ਪਿਛੇ ਹੀ ਕਰਿਦੇ ਸੀ

(ਕਹਿ ਆਖੀ) ਅਗੇ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਿਦੇ ਚਲੇ ਆਗੇ ਕੇ ਮੇਂ ਪੁਤਾ ਕਰਨੀ ਹੈ ॥ **ਨਾਨਕੁ ਜਨ**
ਜੀ ਭਾਂਝੇ ਸਾਨੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕਰਿਦੇ ਹੈ ਕੇ ਭਗਤੀ ਤੇ ਹੀਦੇ ਹੀ ਲੋਕ ਆਵੇ ਹੈ ਕੇ ਹੋਰ ਹੀ ਮਤ
 ਤੇ ਇਸ ਕੁਝ ਹੀਆ ਆਖਿ ਪਰ ਆਸਿ ਤਾਂ ਆਪ ਨੂੰ ਹੀ (ਜੀ ਹੈ) ਤਪਦੇ ਤਾਂ ਆਪ ਨੂੰ
 ੨ **ਜਾ ਰੁਦੇ ਹਾਂ** ॥ ਸਿਪ ਕਰਿਦੇ ਹੀ ਆਸਾ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਮਤ ਕੇ ਹੀ ਆਪੁਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪੁਦੀ
 ਉਚਾਰਨੇ ਹੈ ॥ **ਮਤਿ ਹੋਰੇ ਨਾ ਕਰਿ ਜਾਇ** ਗੁਰੂ ਦੀ ਨੇ ਵਿਗਾ ਕਰਿਦੇ ਹੈ ਗਿਆਨ ਮਤ ਕੇ ਹੀ
 ਆਪੁਦਾ ਹੈ ਮਨ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਤਸਰਾ ਨਹੀ ਬਾਹਰ ਨੂੰ ਦੇਖੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਹੋਰ ਬਾਹ-
 ਰ ਨਾਂ ਭਾਵੇ ਹੋਰ ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਛੱਡੇ ਕਿਉਂ ਕਿਸੇ ਮਾਂ ਦੀ ਵਿਹੁ ਬਾਝੇ ॥ **ਜਪਤ** ਆਨਾ ਹੋਰੇ
ਰਹੇ ਉਚਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਰਾਪਾਂ ਪਿਆਨ ਦੇ ਪੈਸੇ ਸਰਕੇ ਹੀ ਉਚਾਰਨਾ ਹੈ
 ਪਰ ਮੇਰੇ ਹੋਰੇ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨ ਹੋਰ ਬੰਧਨਾਂ ਵਿਚ ਬਾਝਿਆ ਹੋਰੇ ਕਿਉਂ ਤਾਂ ਮੇਂ ਰੁਚ
 ਗਿਆਨ ਹੈ ॥ **ਗਾ ਨਹੀ ਦੇਵੀ ਕੁਰਾ ਨਹੀ ਕੀਦੀ** ਆਸਿਤੋ ਨਹੀ ਆਸੇ ਕਰੇ ਹੀ ਹੋਰ ਬੁਰ
 ਨਹੀ ਆਖੀ ਦੁਪ ਨਾ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਕੇ ਹੀ ਲਗਾ ਸੁਪਿਸਰ ਨੂੰ ਮਾਤਾ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਹਾ
 ਅਸ-ਤਿਗਾ ਹਾਨੇ ਤਾਂ ਚੰਗੇ ਨਹੀ ਤਿਗਤਾਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਤੇ ਹੋਰ ਕੇ ਹੀ ਕੁਰਾ ਨਹੀ ਹੈ ॥
 ੩ **ਪੁਰੁਹਿਤਿ** ਦਿਉ ਚੇਨਤੀ ਕਰੇ ਹਾ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕਰਿਦੇ ਹੈ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨੂੰ ਵਿਗਾਤੀ
 ਨਗਰ ਹੀ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨੇ ਵਿਗਾ ਤੇ ਹੀ ਆਵਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਨੂੰ ਪੁਤਾ ਦਿਨੇ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾਂ
 ਕਰਿਦਾ ਹੀ ਆਪ ਤੇ ਪਰਿਲਾਂ ਨਹੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਵਿਗਾ ਰਾਈ ਤੇ ਤਾਂ ਪਰਿਲਾਂ ਹੀ ਆਵੇਗਾ ਮਰ-
 ਦਾਨੇ ਨੇ ਆਪੁਦਾ ਆਪਿ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਦਾ ਫੇਲਾ ਆਪ ਗਿਆਨ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਵਿਗਾਤੀ ਮੇਰੇ
 ਸਾਪਨਾਂ ਆਖਿਆ ਹੈ ਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀ ਆਖੀ ਦੇ ਹੋਰ ਮਾਤ੍ਰੇ ਆਖੇ ਹੈ ਦੇਸ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ
 ਸਾਸਕਾਰ ਕਰਨਾਂ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸਿੰਗਾ ਰਾਈ ਦੇਹ ਤੇ ਰਾਗਾ ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਤੇ ਵਿਗਾ ਤੇ ਰੁਚ
 ਸਾਸਕਾਰ ਕਰਨਾਂ ਵਿਗਾ ਚਲ ਤੇ ਹੀ ਖੁਬ ਕਰਿਦੀ ਹੈ ਦੇਸ ਸਤਿ ਮੇਂ ਉਹੁ ਰੁਚ ਹੈ ਹੀ ਤੇ

ਮਨਿਮਾਈ ਸੁਕਾਈ ਕਿਹਾ ਕਿਤਨੀ ਉਸਰੀ ਕਾਰੀ ਕਹਿੰਦੀ ਆਪ ਪਹਿਰ ਸਮਾਪੀ
 ਸੇਂ ਬੈਠਾ ਇਹਾ ਵਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮਰਦਾਨੇ ਵੀ ਗਲਬਰੀ ਕਹਿੰਦੀ ਪਾਤ
 ਤੇ ਅਪਾਨ ਦੀ ਬੀਛ ਬੁਲ ਗਈ ਹੈ ਬਾਕੀ ਨੇ ਸੁਆਸ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਗੁਰਾਂ ਕਿਹਾ ਬਾਲੇ ਰਸ
 ਯਾਵੇ ਦੇਖ ਨੇ ਸੁਆਸੀ ਆਏ ਮਥਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦੇਖੇ ਸਮਾਪਿਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ
 ਸਮਾਪਦਾ ਚੜ੍ਹਤਾ ਲੈ ਕੇ ਇਕ ਬਾਲੇ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜੇ ਇਤਾ ਤੇ ਸਮਝਾਓ ਕੀਤਾ। ਨਾਕਾ ਫੇ
 ਸਾਗਿਓ ਜਿਸ ਆਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸਜਾਏ ਨੂੰ ਲਿਆ ਆਪੀ ਬਾਹਰ
 ਬੈਠੇ ਗੇਂ ਤੇ ਪਿਛਿ ਗਏ ਤਾਂ ਯਾਲੂ ਆਏ ਬਹਿਸ਼ਾ ਕਰੂ ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕਹੀ ਗੁਰਾਂ
 ਤੇ ਪੁੱਛੇ ਸਜਾਏ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇਖ ਗੇਂ ਕਿਹਾ
 ਤੇ ਕਾਪਿਤਾ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ ਤੂੰ ਇਸ ਵਾਲਾ ਸਿਰ ਪਾਏ ਚੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਕੇ ਫੇਰ
 ਇਸ ਕਿਹਾ ਜੀ ਪਿਤਾ ਵਾਲਾ, ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਹਾ ਇਸ ਨੇ ਤਾਂ ਸਮਝਾਓ ਲਿਆ ਹੈ ਇਸ
 ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੇਰਾ ਹੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਹਾ ਚਲ ਫੇਰ ਤੂੰ ਇਸਦੇ ਅਸਥਾਨ
 ਦੀ ਗੱਲੀ ਦੇਈਏ ਸਾਰਾ ਸਹਿਰ ਤੇ ਕੀ ਪੁੱਛਾ ਕਰੁਗਾ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਹਾ ਮੁੜ੍ਹ ਤੇਰੇ ਸੇਧੇ ਹੋ
 ਤੇ॥ **ਸਤ੍ਰੁ ਮੇਰੀ ਨਾਲੀ ਮੈਂ ਚਲਦਿਆਂ ਨਾਲੀ ਚਲੀ** - ਸੇਰੀ ਨਾਲ ਕੇ ਸਤ੍ਰੁ ਤੇਰੇ ਅਤਿ ਕੇ
 ਚਲਦਿਆਂ ਨਾਲੀ ਲਿਨ ਪਹੁੰਤਾ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ॥ ਅਸੇ ਸੇਤ ਸਤ੍ਰੁ ਮੈਂ ਕਚ ਸਿਮਾ ਸਿਏ ਤੇ
 ਫੇਰ ਸਤ੍ਰੁ ਸੇਤ ਪਹਿ ਪਾ, ਬਿਦੀਏ ਦਿਲੁ ਤੇ ਬਿਦੀ ਮੁਹਿ ਆ ਨਾਂ ਜਾਗੀ ਫੇਰ ਸਰਬੇਈ
 ਨਹੀ ਫੇਰ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਸਕੇਤਾ ਕਰਦੇ ਹੈ ਸੇਧੇ ਚਲਨ ਚਲਨੇ ਸਾਹੁ ਕਾਰੀ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇ
 ਸੀ ਆਏ ਤਗਤੀ ਲਏ ਤੇ ਸੇਧੇ ਸਿਧੀ ਰਸਾਈ ਦੇ ਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਾਲੀ ਸੀ ਇਸ ਨੇ ਚੜ੍ਹੇ
 ਇਨ ਸੇਧੇ ਤਿਆਗਿਆ ਤੇ ਚਲਨ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਰਸਾਰ ਆਈ ਕਹੀ ਸਮਝੇ ਸਾਹੁ ਕਾਰੀ
 ਰਸਾਈ ਕਰੇ॥ ਵਾ ਫੇਰ ਸੇਧੇ ਸਤ੍ਰੁ ਕੇ ਚਲਦਿਆਂ ਨਾਲ ਪੁੱਛੇ ਕੀਤਾ ਕੇ ਸੇਧੇ ਸੇਤਾ

ਵਾਸਤੇ ਲੇਖਾ ਅੰਗੀ ਦਾ ਹੈ, ਨਾਨਕ ਅੰਗਾਦ ਚੜ੍ਹੇ ਤੇ ਗਲੀ ਤੀਠ ਰਿਸਾ ਤੇ
 ਤੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਤਾਂ ਕਹੀ ਆਨ ਸੇਧਾਈ ਸੇਧੀ॥ **ਪਹਿਰ ਪਾਏ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਤੂੰ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਦਾ**
 ਤੇ॥ ਬਲੇ - ਤਤ ਬੇਤੋ ਜੇ ਨਾਮ ਰੂਪ ਲਖੀ ਦਾਤਿਆ ਕਰਨੇ ਸਾਧਿਤ ਅਨਿ ਦੁੱਖ ਦਾ ਗੁਰਿਯੁ
 ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ॥ **ਸਿਮਲ ਰੂਪ ਸਰੀਰ ਮੈਂ ਮੇਰਾ ਦੇਖਿ ਤੁਲੀ** - ਜੇ ਸਿਮਲ ਰੂਪ ਦੇ
 ਫਲ ਚੁਹੁੰਦੇ ਲਾਲ ਸੁਰੇ ਦੇਖੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਮਾਨੁਸ਼ ਦੇ ਕਹਿ ਆਇਓ ਚਰਿ ਆਪੇ ਚੁੰਝ
 ਕੁਝ ਦਾ ਹੈ ਇਸਦਾ ਚੀਹੜਾ ਦੁਪ ਹੋਵਾ ਹੈ ਦਿਤੇ ਹੀ ਚੁੰਝ ਰਸ ਕੇ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਜੇ ਸਿਮਲ
 ਦੇਖ ਸੁਮ ਬਿਗਸਾਨਾ ਅਤਿ ਕੀ ਬਾਰ ਸੁਮ ਲਪਸਨਾ॥ ਵਾ ਸਿਮਲ ਦੀ ਤਾਂ ਸਿਮਾਂ ਹੋਵੇ ਕੋਰਾ
 ਹੈ ਪੇਟ ਮੈਂ ਕਾਲ ਨਹੀ ਪੈਂਦੀ ਦਿਸਾ ਮੇਰੇ ਸੇਧੇ ਚੜ੍ਹਾ ਦੇਖੇ ਗੁਲ ਚਾਏ ਮੈਂ ਕੇ ਮਨੀ ਭਗਤੀ ਹੈ
 (ਸੇਧਾ) ਫੇਰ ਫਲ ਤੇ ਦੇਖੇ ਨਹੀ ਮੈਂ ਦੇ, ਤੇ ਸਿਮਲ ਜੇ ਮੈਂ ਹੀ ਤੇਰੇ ਸਰੀਰ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਮੈਂ ਮੇਰੇ
 ਤਨ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ॥ ਮੈਂ ਸੇਰੀ (ਸੇਧਾ) ਤੇ ਸੇਧੇ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ
 ਦੇਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਆਪ ਦੇ ਕੇਸ ਨਹੀ (ਤੇ ਤਨ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਹੀਨ) ਤੇਰੇ ਸਰੀਰ ਮੈਂ (ਗੁਰੂ) ਦਿਖੇ ਹੈ
 ਦੇਹ ਤੇਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ॥ ਤੇ ਗੁਰੂ ਮੈਂ ਤਨਿ ਹੀ ਮੈਂ - ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਨਾਸ ਕਰਨ
 ਵਾਲੇ (ਤੇ - ਇਹ ਸਿਮਲ ਵਾਲੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਦੇ) (ਵਾ - ਤੇ - ਇਸ ਸਿਮਲ ਸੇਧੇ ਹੀ ਤੇਰੇ
 ਸਰੀਰ ਦਿਖ ਗੁਰੂ ਹਨ॥ ਭਾਵੇਂ ਸਿਮਲ ਫਲਾਵੇ ਤੇ ਪਾਰਦਿਸਾ ਹੈ ਦੇਹੇ ਤੂੰ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ
 ਨਾਸ ਕਰੇ ਆਰਦਾ ਹੈ॥ ਸਿਵੇ ਸਿਮਲ ਦੇ ਫਲ ਫਿਰੇ ਫਲ ਕਰ ਕੇ ਕੇਸ ਨਾ ਆਵੀ ਫਲ
 ਮਤ। ਜਾ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦੇਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਤੇਰੀ ਅਭਿਮਾਨ ਰੂਪ ਗਲਾਂ ਦੇ ਫਲ ਹਨ ਪਰਸ
 ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਕਰਨ ਰੂਪ ਫਲ ਤੇ ਪਤਿ ਰੂਪ ਪਏ ਤੇ ਆਪ ਦੀ ਇਤਤ ਕਹਾਈ ਕੀਤਾ
 ਹੈ ਕਿ ਬੜਾ ਸੇਤ ਹੈ ਸਤ੍ਰੁ ਸੇਧਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੇਹ ਕੇਸ ਨਹੀ ਹੈ॥ **ਉਥਾਨਾ ਤਿਥ**
 ਫਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਥ ਪਟਹ ਮੈਂ ਗਏ ਸੇਧੇ ਫਲੀ ਦਾ ਤੇ ਚੀਤਾ ਕੇਲਾ ਸੇਧੇ ਕੁਸਮ ਸੀ ਤੇ

4 ਅੰਤਿਤੁਪ ਬਚਨਾਨਿ ਪਾਰਨ ਕਰੇ ॥ **ਸਬਦ** - ਅੰਤਿ ਕਿਤਾ ਤੀ ਆਪ ਹੋਰ ਹੈ ਸੁਖੁ
ਪਾਏ ਕੇਵਿਗ ਦਸ ਗਿਆ ਰਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਪਰਤ ਸਿਖ ਤੇ ਗਲਾਹਰ
ਨੀਆਂ ਚਾਹਨ ਪਾਠ ਕਰੇ ਕਿਤਾ ਤੀ ਉਪਰਤੀ ਹੁਣਾ ਕੈਸੇ ਹੋਏ ਆਪਤੀ ਕਰਿਓ ਹਰ
ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਦਿਨੇ ਰੂਪ ਰਾਂਗੇ ਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾ ਹੋਵੇ ਗਾ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਬਥਰਨੀ, ਸਿ ਰਾਹੀ ਹੀ ਤੇ ਦਿਨੇ ਦੇਣਾ
ਫਿਸਲ ਨੇ ਗੀਤਾਤ ਕਿਤਾ, ਸਰਯਾ ਹਾਨੀ ਲਭੇ ਗਿਆਨੇ (ਕਾਧੀ) ਦੀ ਵਿਗਾਹੀ, ਆਮਨ
ਕਾਪੀ ਨਾਹੀ ਕਿਸੇ ਕੇ ਗੁਣਨ ਕੇ ਹਰਿ ਰਾਤਾ ॥ ਚਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਤ ਸਿਤਿ ਕਾਰਿਤੇ ਸੁਫਲ ਮਨੁ ਹੁਇ
ਗੁਣ ਦੇ ਕੇ ਸੁਫਲ ਰਾਹੀ ॥ **ਸਾਧਿ** - ਦਾਤ ਦੇ ਕੇ ਯੋਗ ਯੋਗ ਦੇ ਦਸ ਹੁਇਨਾਂ ਸਮਿ ਆਪਣੇ
ਦਸ ਦਿਸਤਰਨ ਕਰ ਦਿਤੇ ॥ **ਘਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪਿ** ਆਪ ਹੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਦੇ ਘਰੇ ਹੋਏ ਤੀਹ
ਸਿਆਰ ਮੇਂ (ਆਪਣੇ) ਆਪਣੇ ॥ ਦਾ ਆਪ ਹੀ ਚਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਗਤਿ ਮੇਂ ਘਰਿ ਆਪਣੇ ਚਿਨਾਂ ਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਸੁਪ ਮੇਂ (ਆਪਣੇ) ਚਿਨਾਂ ਚਾਹੀ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਦੇ ਪਾਸ ਦੁਜਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਯਾਨ
ਦੇਣ ਹੁਆ ਨਹੀ ॥ **ਦਾਨਿ ਉਸਾਰ** - ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰੇ ਨਾਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥ **ਨਾਨਕੀ ਕਰਮ**
ਹੋਇ - ਤੇ ਗਿਆਨ ਦਿਸਰੀ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਚਿਨਾਂ ਦੀ ਤਿਸ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਈ ॥ ਚਿਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ
ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਈ ॥ **ਗੰਗਾ ਅੰਤਿ ਮਲੀਹੁ** ^{ਸੀਰੋਤੁ} ਗੰਗਾ ਮਲੀਹੁ ॥ ਕਿਉਂਕੀ
ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰਕੇ ਮਹਿਤੂ ਨਹੀ ਹੋਈ, ਨਵੇਂ ਡਿਊ ਸੁਫਲ ਅਘਾਇਓ ॥ ਵਾਕਿਰਾ ਤੁਹੀ ਗਿਆਨ ਦਿਖਾ
ਕਰਕੇ ਮਲੀਹੁ ਹੈ ਤੇ ਗਿਆਨ ਸ ਕਰਕੇ ਸੁਪ ਨਹੀ ਹੋਇ ਸਾਖੀ ਮਹਿਤੂ ਹੀ ॥ **ਗੁਰੂ ਦੁਆ**
ਹੋਈ - ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁਛ ਕਰਕੇ ਹੀ ਤੇ ਸ ਕਰਕੇ ਸਾਹਿਬਾ ਰੂਪ ਰਾਂਗਾ ॥ **ਦੇਹ ਦੁਆਰੇ**
ਪੈਦ - ਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਤੇ ਸਤ ਸਿਗਤਿ ਹੈ ਪੈਦਾਂ ਕਰ ਗੁਰੂ ਦਸ ਦੇ ਹਨ ॥ **ਮੀਰ ਹਫੇ** ਗਾਹੀ ਗਾਰ
ਗੁਰੂ ਮੈਲਾ ਹੈ ਮੈਗਯਾਂ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਹਫਾ ਹੈ ਸੁਰ ਗੁਰਾਂ ਕਰਕੇ ਦੇਸ ਸਾਸਤ੍ਰੀ ਦਿਖਾ ਰਹੀ ਵਾ
ਮਨੁ ਹਫਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਕੇ ਅੰਤਿ ਸੁਪ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਹੀ ਹਰਤੀ ਹੈ ॥ ਆਮਨ

ਹਾ ਸੇਖਰਿ ਲਗੀਸ ਵੀ ਦੇਸ ਦਾ ਦੁਜਾ ਨਾਮ ਹੈ ਦੇਸ ਨੇ ਮੁਰੀਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਤੇ ਗਿਆ ਮੁਰੀਤ
ਨੇ ਆਪੇ ਦੇਸ ਨੂੰ ਕਿਤਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਦੇਹ ਸੁਫਲ ਦੇਹ ਆਪਣੇ
ਮੁਰੀਤ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤੇ ਹਰੀ ਦਾ ਸਬਦ ਉਹ ਗਿਆ ਹੈ ਬੋਲਾ ਬੋਲੇ ਨਾਂ
ਮੁਕਿ ਦੇਨਾਂ ਵਿਗਾਹੀ ਬੋਲਾ ਕੇਹੜਾ ਹੈ ਸੁਤਾ ਮੇਂ ਤੇ ਦਿਸ ਸਬਦ ਦੇ ਉਤ੍ਰ ਦੇ ਰਚੇ ਹਨ ਗੁਰੂ
ਜੀ ॥ ਆਮਨ ਵਰਤ ਹਰੀ ਦਾ ਦੇਸ ਸਾਲ ਕਾਹ ਦੀ ਤੇਰੀ ਚੀਨੀ ਤੇ ਪਤ੍ਰ ਖਾਣੇ ਅਤੇ ਦੇਸ ਸਾਲ ਮੇਂ ਖੁਰ
ਮੇਂ ਲੈਕੇ ਗਿਆ ਉਹ ਸਤ ਗਿਆ ਦੁ ਪਾਪਤੀ ਨਾਂ ਹੋਈ ਉਹ ਸਤ ਹੋ ਤੁਰ ਪਿਆ ਆਗੇ ਕਿਤੀਆਂ
ਤੋਲਾ ਪੈਦੀਆਂ ਕਿਤਾ ਮਰਚਾਏ ਸਾ ਗਾਈਆ ਕਿਤਾ ਦਿਓ ਪੈਦਿਓ ॥ ਗਾਈਆ ਕਿਤਾ
ਗੁਰਤੀ ਦੇਨੀ ਤੇ ਗਾਈ ਹੈ ਚਿਤੀਆ ਦਿਓ ਮਰ ਗਾਈਆਂ ॥ ਆਗੇ ਖੁਰ ਪਾਸ ਲਗਵੀਨੀ
ਕਿਤਾ ਪਾਈ ਪਿਛਾ ਚਿਤੁ ਰਹੇ ਤੇ ਚਿਤੁ ਉਛਾ ਲੀਤਾ ਹੈ ਤੀਹ ਦਾ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਕਿਤਾ ਪਾਈ ਪਿਆ
ਓਸ ਨੇ ਕਿਤਾ ਮੈਂ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਕ੍ਰਿਤਾ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਤੇ ਤੇਰਾ ਤੇਰਾ ਨਹੀ ਚਲ ਸਕਦਾ ਦਿਓ ਨਹੀ ਕੇ ਚਿਤੁ ਦਿ
ਮਰਚੇ ਤੀ ਪਦੇ ॥ ਹਰਨ ਤੇ ਗਿਆ ਕੇ ਮੇਰੀ ਬਾਲ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਿਤਾ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਪਾਰਨਾਂ ॥
ਤੈਨੂੰ ਹੀ ਪਾਰਨਾਂ ਤਾਂ ਉਸਾਰ ਨਹੀ ਮੈਂ ਨਹੀ ਤੇ ਆਗੇ ਰਾਤਾ ਗਿਆਨ ਦਾਨ ਹੈ ਓਸ
ਨੂੰ ਆਪੇ ਗੁਰੂ ਪਾਰ ਗਿਆ ਬ ਧਨਾਂ ਹੈ ਬੋਲਾ ਚੀਨ ਕੇ ਤਾਰਕੇ ਤੁਰ ਪਿਆ ਰਾਤੇ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ
ਕਿਤਾ ਹਿਓ ਬੋਲਾ ਰਾਹੇ ਬੋਲਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੇਸ ਕਿਤਾ ਓਸ ਦੇ ਸਿਗਤਿ ਹੋਏ ਹੋ ਗਾਏ ਰਾਤੇ ਕਿਤਾ ਬੋਲਾ
ਚਲ ਪਏ ਦੇਸ ਕਿਤਾ ਸਿਗਤਿ ਹੋਣਾ ਹੁਾ ਰਾਤੇ ਗਾਏ ਗਿਆਨ ਕਿਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪਾਰਨਾਂ ॥ ਕਿਤਾ ਨਾਂ
ਬਾਸਾ ਤੇਰੀ ਤੁਪਸਾ ਬਹੁਤੀ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਿਗਤਿ ਹੀ ਕਰਤੇ ॥ ਤੇਰੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਰ ਹੋਰ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ
ਪਾਇਆ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇ ਦੇਸ ਦਾ ਨੂੰ ਦਿਤੀ ਗੁਰੂ ਨੇ ਹੋਰ ਦਿਤੀ, ਦੇਸ ਸਾਲ ਮੇਂ ਹਾ ਕੀਤੀ ਮੈਂ
ਬੋਲਾ ਬੋਲਾ ਹੋਏ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ ਬੋਲਾ ਬੋਲਾ ਮਹਿਤੂ ॥ **ਮੀਤਾ ਤੇ ਚੋਲਾ** - ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੀ ਤਾਗ
ਦਾ ਮੇਰੇ ਗੁਰਾਂ ਰੂਪੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾ ਬਿਤੀ ਹੁਈ ਮਨ ਰੂਪ ਚੋਲਾ ॥ **ਸਾਹਿਬ ਮੀਤਾ ਤੇ ਚੋਲਾ** ਆਪਣੇ

(ਕਿਆ) ਫੇਰਾਗਾ-ਮਨੁਖ ਕਾਹੇ ਵਿਚਿ ਰਹੈ ਨਾ ਸੇਨਾਂ ਮੇਂ ਤਾਂ ਅਸ ਸੁਖੀਯਾਂ ਤੀ ਸੀਤਿਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਮੇਂ
 ਓਸਦਾ ਅਸ ਸੁਖੀਯਾ ਹੈ ਪ੍ਰਸੇਸਰ ॥ ਸਾਪਤੀ ਸਿਤਲ ਰੋਜਾਂ ਵਾਲੇ ਕੁਲਾਂ ਵੀਤਾ ਲੋਕਾਂ
 ੨ ਵੀ॥ ਸਿਪਾਂ ਨੇ ਕਿਤੀ ਆਪ ਹੋਨਾਂ ਵਿਚੇ ਸਿਨਾਂ ਨੇ ਚੰਗਾ ਭਾਵੇ ਸੁਖੁ ਬਰਨਾਂ ਤੰਗਾ
 ਤਾਹੁ ਦੇ ਚੰਗਾ ਹੋਰਨਾਂ ਵਰਨਾਂ, ਗੁਰੂ ਦੀ ਸਿਤਾ, ਚੁਭੇਤੁ - ਤੰਗਾ ਸਦਾ ਇਸ ਪ੍ਰਸੇਸਰ ਦਾ
 ਆਸੀ ਤਾਂ (ਸਦਾ) ਅਸ ਸੁਖੀਯੇ ਤੀ ਯੁਸ ਤਾਂ ਤੇ ਵੇਲੀ ਬੈਰੇ ਵਿਚਾਰਾ ਹੈ ਬਲੇ ਪ੍ਰਸਾ
 ਰ ਕਰਨਾਂ ਸਿਮਾਹੀ ਆਂ ਤੇ ਸੁਰ ਤੰਗਾ ॥ ਤੰਗੀ ਰੰਗੇ ਤੰਗੇ - ਜੰਗੇ - ਜੰਗੇ ਪਾਰਨ
 ਵਾਸਾ ਹੋਰਾ ਹੈ ਓਸਦਾ ਨਾਮ ਤੰਗੀ ਰੋਜਾਂ ਵਾਲੇ ॥ ਤੰਗ ਪਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਹੁ ਵਾਲਾ ਹੋਰਾ ਹੈ
 ਓਸਦਾ ਨਾਮ ਤੰਗੀ ਪੈਂਤਾਂ ਵਾਲੇ ॥ ਤੰਗੀ ਪਾਰਨਾਂ ਵਾਲੇ ਤੰਗੀ ਪੈਂਤਾਂ ਵਾਲੇ ਤੰਗ ਪਾਰਨਾਂ
 ਓਸਦਾ ਨਾਮ ਤੰਗੀ ਪੈਂਤਾਂ ਵਾਲੇ ਤੰਗ ਪਾਰਨਾਂ ਵਾਲੇ ਨਾਮ ਤੰਗੀ ਪੈਂਤਾਂ ਵਾਲੇ ॥
 ੮ - ਤੰਗੀ ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਨੇ ਤੇ ਕਿਤੀ ਤੰਗ ਸਿਨੇ ਦੇ ਰਿਨ ਪਾਰਨਾਂ ਵਾਲੇ, ਆਸ ਸਿਨੇ ਸਿਨੇ
 ਦੇ ਰਿਨ ਤਾਂ ਅਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਅਸੀਸ ॥ ਧਰ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸਿਨਾਂ ਦੇ ਰੁਖੁ ਰੁਪ ਹਾਕਾ ਨੂੰ ਰੁਖਨ
 ਰੁਪ ਰੁਖੇ ਵੇਚਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੰਗਾ ਨ ਪਿਥਾ ਤੰਗਾ ਨਾਂ ਤੰਗਾ - ਤੰਗੀ ਪੈਂਤਾਂ ਵਾਲੇ ਤੰਗੀ
 ਪਾਸਹੀ ਰੁਖਨ ਤੰਗਾ ਰੁਖਨ ਗਲ ਤੰਗੀ ਨਤੀ ਸੁਖੀਯਾ (ਮੰਤ੍ਰ) ਸਿਥਾ - ਪਿਥਾ ਗਲ
 ਗੁਆਰੀ ਕਾਇਆ - ਏਰ ਰਹੀ ਪਰਿਨੇ ਸਿਥਾ ਮੇਂ ਰੁਪ ਰੁਖਨਾਂ ਦੀ ਪਾਰਨਾਂ ਰੁਪੀ
 ਬਾਰਨ ਦੀ ਸਿਥਾ ਰੁਪ ਰੁਖਨਾਂ ਤਾਂ ਤੰਗ ਸਰੋਤੇ ਅਥਿਅਨ ਰੁਪ ਰੁਖਨ ਦੀ ਆਂਤਿਸ ਮੇਂ ਰੁਖਾ
 ਹੈ ਪ੍ਰਸਿਧੀ ਦੀ ਸਿਥਾ ਰੁਪ ਰੁਖਨਾਂ ਸਾਜ਼ ਸਰੋਤਾਂ ਮੇਂ ਰੁਖਨੀ ਪਾਵੇ ॥ ਤੰਗਾ - ਤੰਗਾ ਮਨੁਖੀ
 ਆਸਰ ਦੇ ਸਾਨੁਖੀਆਂ ਰੁਖੇ ਤੰਗਾਂ ਹੈ ਹੋਰ ਤੰਗ ਪਾਰਨਾਂ ॥ ਰੁਖਾ - ਤੰਗੀ ਸਾਨੁਖੀ ਨਾਮ ਦੇਤ
 ਤਾਨਾਂ ਹੈ ਹਾ ਤੰਗ ਮੇਂ ਸਿਥਾ ਰੁਖਨਾਂ ਹੈ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਮੰਤ੍ਰੀ ਆਸੀਆਂ ਦੇ ਰੁਖੇ ਰਿਨ ਪਾਰਨੇ
 ਰੁਖੇ ਹੈ ਸਿਵਲਪ ਵਿਰਲਪ ਮੰਤ੍ਰੀ ਰੁਪ ਮੰਤ੍ਰੀ ਹੈ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ - ਮਨੁਖੀ ਦੀ ਚੰਗਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਮਨ

ਮੰਤ੍ਰੀਆ ਨਤੀ ਕੇਸ ਮੰਤ੍ਰੀਆ ਵਿਚੇ ਸਿਵਲਪ ਵਿਰਲਪ ਰੁਖੇ ਹੈ ਮੇਰੇ ਰੁਪ ਰੁਖੇ ਮੰਤ੍ਰੀ
 ਨਤੀ ਤਾਂ ਮੁਕਤੀ ਰੋਤ ਨ ਰਹੀ ਆ ਗਾਹੀ ਰੋਗਾ ਤੇ ਰੁਖੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਹੈ ਮੰਤ੍ਰੀ ਪਿਤਾ ਹੈ
 ਮਰਨ ਤੇ ॥ ਸਿਨੀ ਵਾਲੀ ਮੰਤ੍ਰੀ - ਰੁਖਾ ਗਾਰ ਸਿਨੀ ਰੁਖਨ ਰੁਪ ਸਿਨੀ ਰੁਖਾ ਹੈ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ
 ਮੰਤ੍ਰੀ ਨਿਰੰਗ ਰੁਖੀ ਮੰਤ੍ਰੀ - ਮੰਤ੍ਰੀ ਕਾਲਮ ਰੁਖੇ ਮੰਤ੍ਰੀਆ ਹੈ ਏਸ ਮੇਂ ਰੁਖੀ
 ਤੇ ਸਿਨੀ (ਨਿਰੰਗ) ਰੁਪ ਰੁਖ ਮੇਂ ਤੰਗੀਆ ਰੋਹਾ ਤੇ ਨਿਰੰਗ ਮੰਤ੍ਰੀ ਆਸਰ
 ਮੇਂ ਤੰਗ ਤੰਗੀਆ ਰੋਹੇ ਰੋਹ ਰੋਹਾਂ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਰੁਖੀ ਮੰਤ੍ਰੀ ਰੋਹ ਮਨ ਤੇ ਆਸ ਨਤੀ ਰੁਖੀ
 ਤੰਗੀ ਰੋਹ ਨੂੰ ਰੁਪਾਂ ਦੀ ਵਿਆਨ ਨਤੀ ਰੁਖੀ ਤੰਗੀ ਰੁਖਲ ਨਿਰਲਪ ਪਾਹੀ ਤੰਗੀ
 ਦਾ ਪਿਆਨ ਰੁਖੀ ਤੰਗੀ ਤੰਗੀ ਰੁਖੇ ॥ ਇਸੇ ਰੋਹ ਦਿਸਾ ਵਿਚਾ ॥ ਨਿਰੰਗ ਰੋਹ ਨਿਰੰਗ
 ਵਿਰਲਪ ਰੋਹ ਰੁਖਾ ਰੋਹ ਦਾ ਰੁਖਨਾਂ ਰੁਖਨ ਲੱਗ ਪੈਰਾ ਹੈ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਪ੍ਰਤਿ ਲਾਗੇ
 ਸਾਂਤੀ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਤੀ ਦਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਰੁਖਨਾਂ ਰੋਹ ਲਗਾਂ ਤੰਗਾ ਹੈ ਹਾ ਮੰਤ੍ਰੀ ਰੋਹੀ (ਪ੍ਰਤੀ)
 ਰੁਖਨਾਂ ਰੋਹ ਲਗਾਂ ਤੰਗਾ ਹੈ ਨਾਮਦਾ ਮੇਂ ਹੋਰਾ ॥ ਰੁਖੇ ਰੁਖੇ ਰੁਖੇ ਰੁਖੇ ਰੁਖੇ ਰੁਖੇ
 ੯ - ਤੰਗੀ ਰੁਖੀ ॥ ਸਿਨੀ ਰੁਖੀ - ਮਨੁਖ ਭਾਪ ਰੁਪ ਆਸਰ ਭਾਪ ਦੀ ॥ - ਸਿਨੀ ਨੇ
 ਪ੍ਰਸਨ ਰੀਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸੇਸਰ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤੀ ਵਾਸਤੇ ਰੋਹੀ ਤੰਗੀ ਰੋਹੇ ਰੋਹੀ ਰੋਹੇ ਰੋਹੀ
 ਤੰਗਾਂ ਮੇਂ ਸਿਨੀ ਰੁਖੀ ਹੈ, ਵਿਰਲਪ ਮੰਗਾਂ ਰੁਖੇ, ਰੁਖੀ ਗਤਾਂ ਮੇਂ ਤੰਗੀ ਮੇਂ ਸਿਨੀ
 ਮੇਂ ਤੰਗੇ ਰੋਹੀ ਰੁਖੇ ਤੰਗੇ ਰੁਖੇ ਆਸਿ ਨੂੰ ਦਾ ਵਿਰਲਪ ਮੇਂ ਮੇਂ ਮੇਂ ਮੇਂ ਰੋਹੇ ਰੋਹੇ ॥
 ਰੁਖੇ ਮਨ ਤੰਗੀ - ਰੁਖੇ ਮਨ ਰੁਖੇ ਰੁਖੀ ਹੈ ॥ ਰੁਖੇ ਰੁਖੇ - ਤੰਗੀ ਰੁਖੇ ਰੁਖੇ ਰੁਖੇ ਰੁਖੇ
 ਦਾ ਰੁਪ ਰੁਖੀ ਹੈ ਤੰਗਾਂ ਹੈ ਰੋਹ (ਰੁਖੇ) ਰੁਖੇ ਹੈ ॥ ਰੋਹੀ ਰੁਖੇ ਰੁਖੇ ਰੁਖੇ ਰੁਖੇ ਰੁਖੇ
 ਪ੍ਰਸੇਸਰ ਦੀ ਮੇਰਾ ਰੁਖੀ ਰੋਹੇ ਰੁਖੇ ਹੈ ॥ ਪਾਰਨੀ ਰੁਖੇ - ਤੰਗੇ ਰੋਹੇ ਮੇਂ ਰੁਖੀ ਪ੍ਰਸੇਸਰ
 ਹੈ ਰੁਖੇ ਰੁਖੇ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਰੁਖੇ - ਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਮੰਤ੍ਰੀ ਰੁਖੇ ਰੁਖੇ ਰੁਖੇ ਰੁਖੇ ਰੁਖੇ

[illegible]

ਪ੍ਰਭਾਤਿਗ ਪੈਦਾ ਹੋ ਅਤੇ ਅਭਿ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੇ ਤੇਰੇ ਪਿਥੇ ਦਾਖੇ ਤੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਰਿਆ
ਮੀਂਦੁਤੀ ਫਾਹ ਮਾਰਿਆ ਮੀਂਦੋ ਮਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਮੀਂਦੁਤੀ ਮਨ ਨਾਮ ਵਿਚਲਾਇਆ
ਏ ਜਾਇ ਹੁੰਤ ਕਾਹ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੀਂਦੁਤੀ ਆਪ ਹੋਇਆ ਮੀਂਦੁਤੀ ਤਾਂ ਮੀਂਦੁਤੀ
ਕਾਹੁ ਫੁੱਲੀ ਹੀ ਆਂਦਾ ਹੈ ਹੈਰ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਫੇਸ ਹੋ ਸਨਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਨਾਗਇਓ ਕਹਿੰਦੇ ਤਮ
ਭੈਰੋ ਮਾਰਿ ਪਿਦਾਰੇ ਪੈਂਤੇ ਸੇਵਿਆ ਪਾਠ ਬੁਧ ਹੋਤੁ ਗਾਏ। **ਕਿਯਹਿਓ ਪੰਥੁ** ਆਂਗਾਂਦਾ
੪ (ਪੰਥੁ) ਕਾਲਕ ਵਾ ਸੁਪ ਤੇ ਕਾਲੇ ਆਪ ਮਿਲ ਗਏ। **ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ ਹਰਿ ਨਿਤ ਕਪਰ**
ਕਸਾਈ ਹਿਰਪਾ ਸੁਪ ਨ ਹੋਈ - ਸਾਖੀ ਕਬੀਰ ਦਾ ਸੇਵਕ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਰਸਤ ਲੈ ਕੇ ਚਾਹ
ਠਹਾਂ ਨੇ ਲੁਕਿਆ ਸਾ ਕਬੀਰ ਦੀ ਪਾਸ ਆਏ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਮੈਂ ਜਿਲਦ ਸੀ ਤੇ ਬਏ ਸੀ ਲਿਟ
ਲਿਆ ਸੀ, ਕਬੀਰ ਦੀ ਕਹਿੰਦੇ ਚਿਤਾਂ ਤੇ ਮੀਂਦੁਤੀ ਦੀ ਆਪ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਨਾ ਰਾਇਓ ਦਾ
ਦਾ ਦਾਸੇ ਦਰਦਾ ਤੇ ਬਿੰਦਾ ਬਨੇ ੪ ਹਰੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਕਬੀਰ ਦੀ ਕਹਿੰਦੇ ਚਿਤਾਂ ਤੇ ਗਾਹੁ ਦਾ ਪਾਸ ਸੀ
ਕਹਾਈ ਸੀ॥ **ਸੁਪਨੇ ਸੁਪਨੇ ਮਾਤ੍ਰ ਹੀ ਫਾ ਮੀਂਦੁਤੀ ਸੁਪਨੇ ਮਾਤ੍ਰ ਹੀ॥** **ਕਿਸਾਮੀ ਗੁਰ**
ਖਿਨ ਕਿਸਾਮ ਨ ਫਾਨ ਗੁਰਾਂ ਤੇ ਖਿਨਾਂ ਮਸਿਆਮ ਨੀ ਗੁਰੁ ਪਾਸੇ ਦਾ ਹੋ ਕਿਸਾਮੀ ਗੁਰਾਂ
ਖਿਨਾਂ ਗੁਰੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਆਪੀ॥ **ੴ ਰੰਗ** ਜੇ ਸੇ ਰੰਗੇ ਬਸਤ੍ਰ ਨੀ ਮੀਂਦੁਤੀ ਕੇ ਰੰਗ ਸਨਾਂ
੫ ਗੁਰਾਂ **ਗੁਰਮਤਿ ਨਗਰੀ ਬੋਲੀ ਬੋਲਾਈ** - ਦੇਹ ਬੁਧ ਨਗਰੀ ਦੀ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਬੋਲਾਈ
ਕਰਦੇ ਹੈ ਮਨੁ ਹਰ ਫਾਨੇ ਸੁਪਨੇ ਹੈ ਰੰਗ ਦੇ ਬਦੇ ਹੈ ਆਇ ਪਰ ਤਾਂ ਗੁਰਮਤਿ ਦਾ ਮਾਰ
ਦੇਹ ਨਗਰੀ ਦੀ ਬੋਲ ਕਰੇ ਕਾਮੀ ਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰਤਿਤਿਹਿ ਹੋਇ ਆਪੇ ਬਿਤੇ ਹੋ ਗਾਰੀ
ਦੇ ਬਦੇ ਹੈ ਰੰਗ ਪੰਥੁ ਦਾ ਹੈ, ਰੰਗ ਪਾਈ ਦਾ, ਲਾਲ ਮਰਾ ਨੀ ਦਾ, ਪੀਲਾ ਮਰਤੀ
ਦਾ, ਗੀਲਾ ਮਰਾ ਮਦਾ॥ ਦਾ ਰੰਗ ਸੀ ਲਾਲ ਰੰਗ, ਤਮ ਸੀ ਕਾਲਾ ਰੰਗ, ਮਾਂਤਰੀ
ਚਿਹਾ ਰੰਗ ਮਾਇਆ॥ **ਗੁਰੁ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਈ** - ਗੁਰੁ ਪਉਧ ਗੁਰ ਕਰੇ ਫਾਉ ਪਕਾਰੀ

੬ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਦਇਆ ਕਰਵਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੁ ਧਾਰੈ ਭੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਸੰਨ
ਦਾ ਰੰਗ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁ ਅਨੰਦ ਚੁ ਚੁ ਰੰਗ ਸੀਮਾ ਚਿੰਤਾ ਪ੍ਰਸਤੀ ਤੇ ਦੁਖ ਦੁਖ
ਨਹੀ ਮਨ ਮਿਖ ਦਸਕੇ ਬੰਦ ਬੰਦ ਹਰੇ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਦੁਖੀ ਤੇ ਦੁਖ ਬੰਦ ਕਪੜਾ ਬੰਦ
ਦਾ ਹੈ ਮੁਖੀ ਦਾਸ ਕੀ ਆਖੇ ਨਾਲ ਚੀਰੇ ਗਏ ਹੋਰ ਵੀ ਦੁਖੀ ਸ੍ਰੀ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਹਾਇਆਂ ਤੇ
੭ ਮਾਧੁਰੀ ਵੀਤਾ। **ਜੇ ਸਚੇ ਦਿਲੇ** - ਜੇ ਸੀਕੇ ਤੇ ਜਾ ਕਰੇ ਜਾ ਰਹੇ। - **ਨੀਚ ਚਾਹਿ ਹਰਿ**
ਅਪੰਨਾ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇ - ਜੇ ਨੀਵੇਂ ਆਪਣੇ ਉਚੇਰੇ ਰਹੇ ਨਾਲ ਪਾਪ ਸਰਦਾ ਨਾਮ ਹੋਇਆ
ਦੀ ਮਾਇਆ ਕਰਦੇ। ਨੀਵੀਂ ਚਾਹੀ ਹਿਰਦੀ ਗਏ ਨਾਮੁ ਪੈ ਚੁ ਹੀ ਉਤਮ ਪਦਵੀ
ਪਾਇਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੇ ਬਾਲ ਸੀਕੇ ਰੋ ਰੰਗ ਵੀਤਾ ਮਗਰ ਤੇ ਰਾਮਰ ਤੇ ਗਿਆ ਤੇ ਆਂਡ੍ਹਾਂ
ਜਗ ਵੀਤਾ ਨਾਂ ਪੁਰਾ ਤੇ ਜਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਪੁਰਾ ਤੇ ਵਿਗ ਬੇਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਪੁਰ ਮਹਿਰਾ ਤੇ ਪੁਰਾਂ
ਤੇ ਤੇ ਅਰਜਨ ਦੇ ਵਿਗਾ ਜੋਗੀ ਕਨ ਆਏ ਦੇਖੇ, ਆਖ ਨਾਮਾ ਵਧਾਏ ਦੇਖੇ ਮਿਰਦਿਤੇ
ਜੋਗ ਦੇਖੇ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੋਈ ਨਾਮਿਤਾ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਰੀ ਮਾਮਾ। ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਬਾਲ ਸੀਕੇ
ਵਿਗ, ਗਏ ਲੇਖ ਵਿਗ ਮੇਰੇ ਗਾ ਮਾਗਤਮ, ਦੇਖੇ ਹੋ ਨਾਂ ਵਿਗਾ ਆਪਾ ਮਾਧੇ ਗੰਢਿ
ਹੀ ਤੇ ਗ ਪੁਰਾ ਨਹੀ ਤੇ ਗ ਪੁਰਾ ਮਾਧੇ ਹੋਰ ਤੇ ਪਤੀ ਲੇਖ ਗਈ ਚਿਤ੍ਰ ਹੀ ਵਿਗ
ਗਲ ਕਹੀ ਤੇ ਚਿਤ੍ਰ ਵਿਗ ਬਿਪਵਤਾ ਕਰਤ ਮਗਾ ਤੇ ਵਿਗ ਉਤਮ ਗਤ ਸਾਪਾ ਵਿਗਰ ਚੁ
ਜਾਤ ਹੀ ਸੀ ਹਲ ਪਗਰ ਤੇ ਗਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਦਾ ਮਾਗਤਮ ਰਖੇ ਦੁਖ ਮਾਗਤਮ ਮੇਰੇ ਕੋਲ
ਤਰਿਦੁ ਦੇ ਪਦਵੀ ਕੇ ਉਤਮ ਦੇ ਗਏ ਰੰਗ ਮਗਰ, ਕਰੇ ਵੀਤੀ ਸੀਕਾ ਫੁਰੀ ਤੇ ਦੇਸ਼
ਆਮਾ ਮੀਸਾ ਉਤਮ ਰੇ ਗਿਆ ਪਦਵੀ ਵਿਗਰ ਚਮੀ ਮਤੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਉਤਮ ਆਮਾ - ਪੁਰਾ ਹੁਕ ਮਤੀ
ਵਿ ਮਾਂਡ੍ਹੇ ਰਿਖੀ ਤੇ ਪਸਿਆ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋਗ ਮਗਰ ਸਖੇ ਰਾਏ ਘਰ ਤੇ ਹੀ ਵੀਤੀ
ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਆਖੇ ਗਰ ਪਾਏ ਚਲ ਗਏ, ਮਗਰੇ ਗਏ ਤੇ ਮਗਰ ਗਈਆ ਮਤੀ

ਕਰੇਵੇ ਨਾਂ ਸੀ ਦਿਤਾ ਪੁਰਾ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿਗਾ ਮਤੀ। ਪਾਪ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਮਤੀ
ਨਾਂ ਸੀ ਕੇਵੇ ਅਵਿਤੀ ਤੇ ਪੁਰਾ ਰੰਗਾ ਨੇ ਵਿਗਾ ਤੇ ਪਾਪ ਦੇ ਨੇਰੇ ਤੇ ਸੁਲ ਨਾਲ ਵਿਗਿਆ
ਸੀ ਤੇ ਮਗਰ ਪਾਪ ਕਰੇ ਨਾਂ ਸੀ ਦਿਤਾ ਤੇ ਵਿਗਾ ਦੇ ਪਾਪ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਗਏ ਜਾ ਸੀ ਦਾ
ਤੇ ਤੇ ਮਗਰ ਕੇ ਨਹੀ ਰਖੇ ਤਾਂ ਪੁਰਾ ਰੰਗਾ ਨੇ ਵਿਗਾ ਤੇ ਮਗਰੇ ਮਗਰੇ ਤੇ ਮਗਰੇ ਤੇ ਮਗਰੇ ਗਾ ਤਾਂ
ਮਿਤਾਂ ਵਿਗਾ ਮੈ ਸਾਪਦਿਤਾ ਤਾਂ ਤੇ ਪੁਰਾ ਰੰਗਾ ਨੇ ਕੇ ਨਹੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਨਾ ਸੁਖ ਨਾਂ
ਦੇਖੇ ਤੇ ਤਾਂ ਮਗਰਾ ਮੀਸਾ ਪੁਰਾ ਨਾਂ ਹੋਰਾ ਤੇ ਚੁ ਗਿਆ ਦੇ ਘਰ ਨਾਂ ਸੀ ਮਤੀ ਤੇ ਕੁਲ
ਜਗ ਦਾ ਰੰਗਾ ਮਾਂ ਬੰਦਾਂ ਵਿਗਾ ਵਿਗਾ ਆਪਣੇ ਹੀ ਤੇ ਹੋਰਾ ਵਿਗ, ਬਾਲ ਸੀਕੇ ਤੇ
ਬਿਰਦ ਪ੍ਰੀਤ ਤੇ ਹੋਰਾ। - ਮਾਧੀ - ਰਾਜਾ ਮਤੀ ਤੇ ਹੋਰਾ ਮਾਧੀ ਵਿਗ ਦਾ ਪੁਰੀ ਮਾਧੀ ਪਿਤਾ ਮਾਧੀ
ਤੇ ਕੀਸਮ ਦੀ ਮਾਧੀ ਮਗਰੇ ਬਾਦ ਮਤੀ ਤੇ ਰਾਜੇ ਤੇ ਜੋਗ ਨੀ ਪਾਧੀ ਨਾਲ ਵਿਗਾ ਰੰਗਾ ਵਿਗ ਦੀ ਉਲਾਹ
ਚਿਤ੍ਰ ਤੇ ਚਿਤ੍ਰ ਤੇ ਪੁਰ ਦੇਖੇ ਕੇ ਵਿਗਾ ਮਾਧੀ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀਆਂ ਪੁਰੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿਗਾ ਦੇ ਮੀ ਰਾਜਾ ਮਤੀ
ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਗਿਆ, ਹੀ ਹੁਕ ਮਾਤਾ ਤੇ ਰੰਗ ਨੀ ਪਾਧੀ ਨੇ ਵਿਗਾ ਤੇ ਬੰਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ
ਕਰੇਕੇ ਤੇ ਮਾਤਾ ਬਿਨੇ ਬਲੀਆਂ ਤੇ ਮਾਧੀਆਂ ਹੋਈਆ ਰਾਜਾ ਤੇ ਮਤੀ ਕਰੇ ਮਗਰ
ਨਹੀ ਚੜ੍ਹੇ ਕਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਿਖਿਆ ਰ ਕਰੇ ਰੰਗਾ ਕਰੇ ਚਿਤ੍ਰ ਬਿਨੇ ਨੂੰ ਸਿਮੇ ਸੀਕਾ ਪਾ
ਦਿਤੀ ਵਿਗ ਤੇ ਮਾਧੀ ਤੇ ਹੀ ਮਾਤਾ ਨਾਲ ਕਾਪਤ ਗਲਾ ਕਰਦਾ ਹੋਰ ਕੇ ਰੰਗ ਵਿਗ ਵਿਗ ਕੀਤਾ
ਨਾਲ ਚਗੇ ਮਗਰ ਨਾਲ ਤੇ ਕੀਸਮ ਦੇ ਮਾਤਾ ਕਰਿਕੇ ਵਿਗਾ ਮਾਧੀ ਦੇ ਵਿਗ ਕਰਿਕੇ ਮਾਧੀ
ਤਾਂ ਮਾਧੀ ਤੇ ਮਾਧੀ ਤੇ ਮਾਧੀਆਂ ਪਾਪ ਕਰਾਏ ਕੀਸਮ ਨੂੰ ਪੁਰਾ ਮਾਧੀ ਤੇ ਸਿਮੇ
ਮਾਧੀ ਤੇ ਮਾਧੀ ਤੇ ਪਾਪ ਕੇ ਮਾਧੀ ਤੇ ਮਾਧੀ ਤੇ ਮਾਧੀ ਤੇ ਮਾਧੀ ਤੇ ਮਾਧੀ ਤੇ ਮਾਧੀ ਤੇ ਮਾਧੀ
ਮਾਧੀ ਤੇ ਮਾਧੀ ਤੇ ਮਾਧੀ ਤੇ ਮਾਧੀ ਤੇ ਮਾਧੀ ਤੇ ਮਾਧੀ ਤੇ ਮਾਧੀ ਤੇ ਮਾਧੀ ਤੇ ਮਾਧੀ
ਮਤੀ ਤੇ ਮਾਧੀ ਤੇ ਮਾਧੀ ਤੇ ਮਾਧੀ ਤੇ ਮਾਧੀ ਤੇ ਮਾਧੀ ਤੇ ਮਾਧੀ ਤੇ ਮਾਧੀ ਤੇ ਮਾਧੀ

ਦੀ ਸਭਾ ਬੀਤੀ, ਭਾਈ ਪਿਠਾਨ ਦੀ ਭਰ ਸੁੰਦਰੀ ਹਾਥਾ ਲੁਕਵੇਰ ਧਰਮੀ
 ਭੈਰਵੀਤੀ, ਭਿਖਵੇ ਦੀ ਵਾਹ ਦੀ ਭਿਖਾਨ ਲੋਚੀ ਬੀਤੀ, ਭਜਤ ਮਥਾ ਭਾਯਾ
 ਭਾਈ, ਭੁਭਿਯਾ ਦੀ, ਨਾਮ ਦੇਵ ਦੀ, **ਗੁਰਿ ਪਾਤ** - ਪੰਡਿਤ ਪਾਤੀਆਂ ਦੀ।
ਵਿਭਿ - ਗੁਰਾਂ ਸਮੇਂ **ਰਤਨ** ਭਿਖਵੇ ਦੇ ਸੁੰਦਰੀ ਚੀਤ ਦੇ ਭੈਰਵ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ਨਾਮੀ।
ਜੇਹੇਰ - ਜੇਹੇਰ ਸਮੇਂ ਜੇਹੇਰ ਸਮੇਂ ਜੇਹੇਰ ਦੇ ਚਿਤ ਨੂੰ ਰਚ ਲਏ। **ਮਾਧਵ** - ਜੇਹੇਰ
 ਨੂੰ ਕੰਨਤ ਸੰਤੋਖ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। **ਵਾ ਰਤਨ** - ਵਿਗਾਹ ਜੇਹੇਰ - ਗਿਆਨ, ਮਾਧਵ
 ਸੁਭ ਮਨ ਭਾਇ ਦੇਹ ਵਾਲੇ। **ਰਹਿ ਪਨੇ ਨਾਲ** - ਰਹੀ ਦੇ ਨਾਮ ਪੁਨ ਗੁਰਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤੀ
 ਹੈ ਪਾਪਤ ਹੈ। **ਹੁੰਦਾ ਹੈ** - ਮੀ ਪ੍ਰਿਤ ਦੇਣਾ ਵੇਰ ਹੈ ਬੀਤੀ ਦੀ ਚੋਰ ਭਾਨਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲੇ
 ਪਹਿਲਾ ਭਾਈ ਤੇ ਮਨੁਥਾ ਦੇਰ ਰੂਪੀ ਮੀ ਪ੍ਰਿਤ ਦੇਣਾ ਵੇਰ ਹੈ। **ਵਾਂਗੀ ਤਿਨੇ**
 ਭੁਗ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੇਰ ਕਲਭਗ ਮੀ ਪ੍ਰਿਤ ਦੇਣਾ ਹੈ। **ਭੈਰਵ** - ਭੈਰਵ ਬੀਤੀ ਵਾਲਾ
 ਹੈ। **ਵਾ** - ਜੇਹੇਰ ਸੰਗਤ ਮੇਂ ਮਾਧੇ ਚਿਤ ਮੀ ਪ੍ਰਿਤ ਦੇਣਾ ਹੈ ਤੇ ਜੇਹੇਰ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਉਪਦੇਸ਼
 ਦਿਤਾ ਹੈ। **ਮੀ ਪ੍ਰਿਤ ਦੇਣਾ ਹੈ** - ਜੇਹੇਰ ਕਮਾਈ ਕਰਕੇ ਮਨੁਥਾ ਮੇਂ ਮਿਲੇ ਚਿਤ ਹੈ। **ਮੀ ਪ੍ਰਿਤ ਦੇਣਾ ਹੈ**।
ਚਿਤ - ਰਹਿ ਪਨੇ ਮਾਗਨੀ ਅਸਰ ਹੈ ਪਾਪੀਆਂ **ਭੁਭਿਯੇ**, **ਚਿਤ** - ਨਾਮ ਪਨ ਹੈ ਦਿਸਨੂੰ ਮਾਗ-
 ਨੀ ਚੋਰ ਪਾਪੀ ਭੁਭਿਯੇ ਵੇਲੀ ਮੇਂ ਨਹੀ ਸਕਦਾ। **ਵਾਤਿਸਨਾਂ ਦੀ ਮਾਂ**, **ਰਾਗ** - ਭੈਰਵ
 ਰੂਪਤੋਰ, ਮੇਂ ਰੂਪ ਪਾਈ ਨਾਮ ਪਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੰਡ ਨਹੀ ਸਕਦੇ। **ਚਿਤ** - ਰਾਗ ਤੇ
 ਮੀ ਤੁਭਿਅਾ ਜਾਂਦਾ ਰਵੇ ਮੇਂ ਜਾਹੇ **ਸਾਕਤੀ** ਸਾਕਤਾਂ ਨੇ ਤੇ ਸਾਕਤੀ ਮਾਇਆ ਦੇ
 ਉਪਾਸ਼ਕ ਹੈ। **ਵੇਰੇ** - ਵੇਰੀ ਤੇ ਗਦੇ ਭਰ ਪਨ ਤਸ ਵਿਚ ਹੈ। **ਨਾਮ** - ਤੇ ਗਿਆਨ।
ਵੇਰੀ - ਮਾਸਗਾ ਲਾਇ - ਸਰਗਾ ਬਾਹੁ ਮਨ ਵੇਰ। **ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਗਾਈਆਂ** - ਗੋਬਿੰਦ
 ਗਾਇ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪਿਆਰ - ਗੋਬਿੰਦ ਦੇ ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਸਤਿਗੁਰਾਂ

ਨਾਨਕ ਪਿਆਰ ਨਾਨਕ। **ਜੇ** - ਦੁੱਖੀ ਗਾਇ ਸਾਕਤ ਕਾਮਨਾਂ ਮਾਰਿ ਦੁੱਖੀ ਪੇਵੇ ਮੇਂ ਨਿਰਭਰ
ਸਰ ਮਾਇਆ - ਜੇਹੇਰ ਗਾਹ ਦੇਹਿ ਲਗੇ ਤੇਹਿ ਸਾਕਤ ਪੁਰਖ ਕਾਮਨਾਂ ਪੁਰੀਆਂ ਕਰਨ
 ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਦੁੱਖੀ ਹਾਲੇ ਤੇ ਹਿਸਦੀ ਹੈ ਚਿਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਦੁੱਖੀ ਪੇਵੇ ਹਿਸਿਆਂ ਨੂੰ
 ਵੇਰੇ ਹੈ। **ਸਾਕੀ** ਬਾਥਾ ਕਰਮ ਪਾਤੀਆਂ ਤੇਹੀ **ਵਾਤਿਸਨ** ਪਾਸ ਮੇਂ ਸਹਿਕਾਰ ਦਿਸਦੀ ਦੀ
 ਸੁਖ ਭਾਨਾਂ ਦਿਖ ਪਨਾ ਪੁਰੇ ਬੀਤੀ ਸੀਤੇ ਚਿਤ ਨੂੰ ਵਿਗਾਹ ਘਟੇ ਮਸੀਤ ਚਾਪ ਕਰ ਪੁਖ ਭਾਨਾਂ
 ਪੁਰੀ ਤੇਹੀ ਹਿਕਾਰ ਦਿਸਦੀ ਨਾਮ ਤੇਹੀ ਵਾ। **ਜੇ** - ਮੇਂ ਵੇਰੇ ਦਿਸਦੀ ਰਿਤੁਆਂ ਵਾਲੀ
 ਦੀ ਭਗ ਭਰੇ ਹੈ। **ਭਯਾਨ** ਮੇਂ ਮੇਂ ਤੇ ਦੁੱਖੀ ਹਾਥਿਆਂ ਵੇਂ ਵੇਰੇ ਤੇਹੀ ਨਿਰਭਰ ਹੈ ਤੇ
 ਮਾਇਆ ਨੀ ਹੈ। **ਪਰਤੀਤੀ** ਕਰੇ ਮੇਂ ਤੇ ਬਿਨਾਂ। **ਕੁਲੀ ਕੁਲੀ** - ਚੁਠ ਵਿਚ ਲਗੇ ਤੇਹਿ
੧੨ - ਦੁੱਖੀਆਂ ਦੀ। **ਪਰ** - ਵੇਰ ਹੈ। **ਮਾਧਵ** - ਦੀ ਬਾਹੁ ਅਤਮ ਵਾ ਤਾਹੁ - ਪ੍ਰੀਤ ਵਿਚ ਤੇ
੧੩ - ਦੀ ਬਾਹੁ - ਮਾਸਗਾ ਹੈ ਮਾਇਆ। **ਸਰ** - ਮੇਂ ਮਾਇਆ ਸਰੀਰ ਰਹਿ ਕੀਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ
ਮਾਨੁਖ - ਰੁਗਤ ਕਰਾਈ - ਸਰ ਸਰੀਰ ਰਹੀ ਨੇ ਭਾਵੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਮੇਂ ਕਰਕੇ ਬਨਾਵੇ ਹੈ ਪਰ
 ਜਿਨਾਂ ਪਰ ਬਿਧਾ ਬੀਤੀ ਹੈ ਚਿਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਮੇਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਕੇ ਮਨੁਥਾ ਦੇਵ ਵਿਚ
 ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਾਇਤੀ ਕਵਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਭਰ ਕਰਕੇ **ਨਾਨਕ** ਵੇਰੇ ਬਿਨਾਂ ਮਾਧ ਕੀ ਨਰ
 ਤੇ ਕੇਥ ਨੂੰ ਵੇਲੀ ਨਹੀ ਪੁਜਦਾ। **ਵਾ** - ਭੇਥਾਂ ਦੇ ਬਾਹੁ ਮੇਂ ਜਿਨਾਂ ਪਰ ਤੇਹੀ ਕਵਲ ਹੈ ਚਿਨਾਂ
੧੪ - ਨੂੰ ਪੁਜਦੇ ਹੈ। **ਜਿਸਨੇ** - **ਭੁਭਿਯੇ** - ਜਿਸ ਦੀ ਭਗਤੀ ਮਾਧਨੂੰ ਤਾ ਭਾਂਦੀ ਹੈ। **ਭੁਭਿਯੇ** -
ਮਾਧ - ਦੇਹੇ ਹੈ। **ਕੁਲੀ** - ਕੁਲੀ - ਭੁਭਿਯੇ ਨੂੰ ਭੈਰਵ ਦਾ ਭੋਗੇ ਗਿਆ ਸੀ। **ਮੇਂ** - ਮੇਂ ਬਿਨਾਂ ਤੇਰ
 ਵੇਲੀ ਨਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਗਾਹੇ ਤੇਹੇ ਹੋਰ ਚਲੇ ਪਰਤੀਤੇ ਮਿਰਦਿਤਾ - ਦਸਲਖ ਵਰਖ ਚਰਿ
 ਦੇਹੀ ਨੂੰ ਮਾਗ ਪਾਛਾਂ ਬੀਤਾ ਬਿਨੇ ਮਿਰਦਿਤਾ ਦੇ ਮਾਧਾ ਵੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਮਾਰਾ
 ਦਸ ਲਖ ਵਰਖ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਸਹਿਆ। **ਵੇਰ** - ਸਿੰਗ ਬਿਸਨੂੰ ਨੇ ਸਤਰ ਗਤੀ ਹੋਰ

[illegible]

ਸਮਾਜਕ ਕੰਮ ਕਰੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਵਿਚੀ ਮਾ ਸਿਖੀਆਂ ਮੇਂ ਲਗੇ ਹੋਏ
ਸੀ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਸੁਰ ਤੇ ਤੇਰੇ ਸਿਖੀਆਂ ਤੇਰੀ ਸੁਪਨਾ ਮਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਸਿਖੀਆਂ ਕੁਝੀ ਸੁਰਤ
ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਿਟੇਰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਾ ਸਿਖੀਆਂ॥ ਸਰਪਾ ਕੁਝੀ ਸੇਰਾ ਪਾਗਲ ਹੋਰ ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ॥

ਨਵੇਂ ਰੰਗ ਲਾਲ - ਨਵੀਨ ਰੰਗ ਵਾਲਾ ਪਿਆਰਾ॥ ਪਿਰ ਸਾਖੀ ਚੰਤਨ ਦਿੰਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸਾਖੀਆਂ

੫ ਵਾਲਾ ਰੰਗ ਤੇ ਸਾਖੀ ਚੰਤਨ (ਪਨ) ਸੁਰਤ ਸਿਖੀ ਸਖੀ॥ - ਉਸ ਵਿਚੋਂ ਉਛਰਿਆ ਉਤਰਾ

੭ ਸਹਿਤ ਰੋਇਆ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਦੀ ਘਾਪਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੰਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਰੰਗੀ ਆਪਣੇ॥

ਬੰਦਰ ਬੰਦਰ ਦੇ ਬੰਦਰ ਪ੍ਰਿਅਤਮਾ ਦੀ ਪਿਆਰੇ ਦੀ ਪ੍ਰਿਅਤਮਾ ਵਾਲੇ ਰੰਗ (ਜਾਦੀ)

ਕਰਾ ਕੁ ਵਾਲਾ ਰੰਗ ਦੇ ਬੰਦਰ ਪ੍ਰਿਅਤਮਾ ਦੇ ਨੂੰ ਜੀਅ ਦੇ ਪੀਰੇ ਪਿਆਰੇ - ਕੇਹੜੀ ਬਿਧੀ

ਨਾਲ ਮਾਨ ਤੇ ਰਹਿਤ ਸਾਡੇ ਹਿਰਦੇ ਮੇਂ ਪੀਰਤ ਮਾਣੇ॥ ਏਕਾ ਸੇਰਾ - ਮਿਤ ਕਰਨ ਮਾਣੇ

ਜੀ ਤੇ ਪ੍ਰਤ ਰੰਗਤ॥ ਪੀਰ ਮਾਣੇ ਦੇ ਮਾਣਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰਤ ਸਿਖੀ॥ ਤੇ ਪਿਰ ਬੰਦਰ ਤੇ

ਤੇ ਕੁਝ ਕੁਝ ਪਤੀ ਕਲੀਫਾਂ ਕਰੇ ਜਗਾ - ਜਾਗ ਸਾਡੇ ਨਜ਼ੀਬੇ ਬੰਦਰ ਗੁਰ ਸਾਡੀ ਰਾਮ -

ਸਿਧੇ ਗੁਰ ਸਾਡੀ ਬੰਦਰ ਤੇ ਜਾਗੇ॥ ਦੇਸ ਸਾਧਨ ਹਿੰਦੂ ਬਿਤੀਆਂ ਸਾਡੀਆਂ ਲੀਯਾਰੇ॥

੬ ਪਾਗੇ - ਰਪੇ ਤੇ॥ ਸਗੋਂ ਹੋਰ ਸੇਰਾ ਕਰਾ ਹੋਰ ਤੇ ਆਈ ਹੋਰ॥ - ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ਰੰਗੀ ਰੰਗੇ

ਮਾਣੇ ਦੀ ਰੰਗ ਦੇ ਪਾਗੇ ਪਿਆਰੇ ਰੰਗ ਵਾਲੇ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਨਹੀਂ ਤੇਰਾ ਸੇਰਾ ਕੀ

ਕਰੀਦੇ॥ ਵਿਆਕਰੀ ਰੰਗ ਵਾਲੇ ਕੀ ਕਰਨ ਕਰਿ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੀਦੇ ਤੁਹਿ ਸਾਇੰਦ੍ਰ ਦਾ ਹਿੰਦਾ

ਨਹੀਂ ਪ੍ਰ॥ ਮਿਤਨ ਦੀ ਪਾਈ ਮੀ - ਆਸਤੁ ਰਿਆਨ ਕਰਕੇ ਮਿਠੁਤੀ ਹੁਮ ਮੁਕਾਦਾ ਨਹੀਂ ਪਾਈ

ਜਾਂਦੀ॥ ਪਾਣੀ ਦਾਨ - ਦਾਨ ਪੀਰਾਂ ਕਰੀਦੇ - ਮਾਮੀ (ਜੀਨ) ਹਰ ਕਰਕੇ ਤੇਰੇ ਕਰਕੇ

੭ ਕਰਾਬ ਦੇ ਰੰਗੇ ਹੋਰ ਕੀ ਮੰਗੀ ਆਈ॥ -

ਗੁਰੂ ਜੀ
14-

For more books, audio
and video of Giani
Pritam Singh Ji and
Damdami Taksal visit our
facebook page:

[www.facebook.com/
gianipritamsinghjilikhari](http://www.facebook.com/gianipritamsinghjilikhari)